

Y. Tharjini

– கே.வி. குணசேகரம் –

என்னுரை

வராகபுராணத்தில் நாவலர் வித்தியாலயத்தின் நலனுக்காகத் தம்மை அர்ப்பணித்துச் செயலாற்றிய சிலரைப் பற்றிக் குறிப்பிடுகிறேன்.

திரு. பொன்னம்பலம் இராசதுரை நல்லூர் (கல்வியன்காடு) ரைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்டவர். அவருக்கு மூன்று ஆண் பிள்ளைகளும், இரண்டு பெண் பிள்ளைகளும். மனைவியான இரத்தினேஸ்வரி அம்மையாருடன் அன்பாகவும், இனிமையாகவும் வாழ்ந்தார். 1989ஆம் ஆண்டில் இவரது மகனான மதியழகன் ஆசிரியராக கோப்பாய் நாவலர் தமிழ்வித்தியாலயத்திற்கு நியமிக்கப்பட்டதால் தான் இவர்களின் குடும்பத்தினருடன் எனக்குப் பழக்கம் ஏற்பட்டது. திரு. பொ. இராசதுரை அவர்கள் இலங்கைப் பாராளுமன்றத்தில் சிரேஷ்ட அறிக்கையாளராகச் சிறப்பாகக் கடமையாற்றியவர். அத்துடன் தமிழ்ப் பித்தன் என்ற புனைப்பெயருடன் பல சிறுக்கைத்தகளையும், கட்டுரைகளையும், கவிதைகளையும் எழுதியவர். எல்லாவற்றையும்விடச் சிறந்த பண்பாளர், நல்ல இலக்கியவாதி அவர்தான் எனது ஆலோசகர். என்னை எழுதுமாறு ஊக்குவிப்பவர். எனது நாவல்களைப் படித்துப் பார்த்து விமர்சிப்பவர்.

ஓருமுறை வீரகேசரி என்ற இலங்கையின் பிரபலமான பத்திரியை ஒரு நாவல் போட்டு

வைத்தது. நான் ‘அவிழாத முடிச்சுக்கள்’ என்ற நாவலை எழுதி அவரின்

விமர்சனத்திற்காகக் கொடுத்தேன். அந்நாவல் யாழ்ப்பாணத்தின் கல்வியில் உள்ள ஊழல்களைச் சொல்வது. மிகவும் சிறந்த நாவல் என்றும், அதன் கதாநாயகனான அதிபர் பாத்திரம் மிகச் சிறந்தது, உயர்ந்தது என்றும் அந்நாவலில் வரும் காதாபாத்திரங்களில் ஒன்றான காசிப்பிள்ளையின் பாத்திரம் மிகவும் சிறப்பானது என்றும் சொன்னார். அத்துடன் அந்நாவலுக்கு முதல் பரிசு கிடைக்கும், முதல் பரிசு தராவிட்டால் பரிசை வாங்கக்கூடாது என்றும் கட்டளையிட்டார். அதன்படி அந்த நாவலுக்கு முதல்பரிசு கிடைத்தது. அவர் சிறந்த ஆங்கில அறிவுடையவர்.

அதனால் ஓய்வு பெற்றபின்பு யாழ்ப்பாணம் மாநகர சபையில் ஆங்கில மொழிபெயர்ப்பாளராகக் கடமையாற்றினார். ஆதன்பின் வலம்புரிப் பத்திரிகையின் நிர்வாக அலுவலகராகக் கடமையாற்றினார். பின்னைகள் ஜவரும் கண்டா, ஸண்டன் போன்ற நாடுகளில் வாழ்வதால் அவர்களுடன் சென்று வாழவேண்டிய நிர்ப்பந்தத்தால் கண்டாவிற்குச் சென்று வாழ்ந்து அங்கு இறைபாதமடைந்தார்.

அவரது இழப்பு என்னைப் பொறுத்தவரை பெரும் இழப்பாகும். இலக்கியத்துடன் யாழ்ப்பாணக் கல்வியிலும் அதிக அக்கறை காட்டியவர். யாழ்ப்பணம் செங்குந்தா இந்துக் கல்லூரியில் கற்ற அவர் அப்பாடசாலையின் பழைய மாணவர் சங்க உறுப்பினராக இருந்து அரும்பெரும் சேவையாற்றியவர். அத்துடன் எமது பாடசாலையான கோப்பாய் நாவலர் தமிழ்வித்தியாலயத்திற்கும் வினாத்தாள் அச்சிடல், ஆலோசனைகள் வழங்கல் போன்றவற்றில் ஈடுபட்டவர். அன்னாரின் ஆத்மா சாந்தியடைவதற்காக இப் புராணத்தை உலகளாவிய அளவில் வெறியிடுகிறேன். கொரானா அச்சுறுத்தல் காரணமாகக் கடந்த இரண்டு வருடங்களாக நூல்களை வெளியிடவில்லை. கொரானா முடிவடைந்ததும் இப்புராண நூல் உட்படப் பல நூல்கள் வெளிவரும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இவரது மகனான திரு. இரா. மதியழகன் அவர்கள் 1989ஆம் ஆண்டு விஞ்ஞான உதவி ஆசிரியராக நியமிக்கப்பட்டார். இவர் விஞ்ஞான பாத்தை விருப்புதனும், அர்ப்பணிப்புதனும்

கற்பிப்பதில் சிறந்த ஆசிரியர். அத்துடன் விளையாட்டுத் துறையிலும் விற்பனீர். 1993இல் ஆண்டு யாழிப்பாண மாவட்ட மட்டத்தில் நடைபெற்ற பதினைந்து

ஜந்தில் இருந்து ஜந்து மாணவர்கள் வீரர்களைக் கொண்ட இக் குழுவில் ஜந்து மாணவர்கள் ஒன்பது வயதுடையவர்கள். அத்துடன் அவரது உதவியாளர்களான திரு. குமாரசாமி, இளம்பிறை ஆகியோரும் உதவி செய்தனர்.

இவற்றைவிட பாடசாலையில் அனைத்து வேலைத்திட்டங்களையும் முன்னின்று தலைமைதாங்கிச் செயற்படுவேர். அவரும் அவரது குடும்பத்தினரும் தற்போது கண்டா நாட்டில் வாழ்ந்தாலும் எமது பாடசாலையின் அபிவிருத்திகளுக்கு இப்போதும் உதவியவாறு இருக்கிறார்கள். அவரும் அவரது குடும்பத்தினரும் எந்தவிதமான குறைகளுமில்லாது மகிழ்வுடன் வாழ எல்லாம்வல்ல நாவலர் பெருமான் உதவுவார். திரு. இரா. மதியழகனுக்கு உதவியாகச் செயலாற்றியவர் திரு. து. ஸ்ரீகரன் ஆசிரியர். அத்துடன் பலவருடங்களாக அர்ப்பணிப்புடன் தரம் ஜந்து மாணவர்களுக்குக் கற்பித்ததோடு, மேலதிக வகுப்புக்களையும் எடுத்து மாணவர்களை ஊக்குவித்தவர் திரு பாலு திலகராசா என்ற ஆசிரியர்.

இந்நாலை மிகுந்த கவனத்துடன் கணினிமயப்படுத்தித் தந்த யோகநாதன் தரஜினி (கோப்பாய் ஆரியன் கிரியேஷன்ஸ் பிறைவட் லிமிட்ட்ட்) அவர்களுக்கு நன்றி கூறிக் கொள்கிறேன்.

கே.வி. குணசேகரம்

கோட்டக்கல்விப் பணிப்பாளர் (ஓய்வு)

1. சேற்றுவாய்

பகவதம், பகவான் விஷ்ணுவின் அவதாரங்கள் இருபதுக்கும் மேற்பட்டவையென்று கூறி அனைத்தையும் கூறுகிறது. எனினும் மச்ச அவதாரம், வராக அவதாரம், கூர்ம அவதாரம், நரசிங்க அவதாரம், வாமன அவதாரம், பரசுராம அவதாரம், ஶீராம அவதாரம், பலராம அவதாரம், கிருஷ்ண அவதாரம், கல்கி அவதாரம் என்ற பத்து அவதாரங்களும் மிகவும் பிரசித்திபெற்ற அவதாரங்கள் என்றும் பகவதம் கூறுகிறது.

இவற்றுள் மச்ச அவதாரம், கூர்ம அவதாரம், வராக அவதாரம், வாமன அவதாரம் என்பன தனித்தனிப் புராணங்களாகவும் உள்ளன. தசாவதாரங்களுள் மச்ச அவதாரத்தைத்தான் மகாவிஷ்ணு முதலில் எடுத்ததாகவும் பகவதம் கூறுகிறது. புராணங்கள் முக்குணங்களை உடையனவென்றும் பகவதம் கூறுகிறது. முதல் அவதாரமான மச்ச அவதாரத்தை விரிவாகக் கூறும் மச்ச புராணம், தாமச புராணம் என்றும் பகவதம் கூறுகிறது.

முதன் முதலில் மீனாக அவதாரம் எடுத்த விஷ்ணு அதன் வரலாற்றை சுவாயம்பு மனுவுக்குக் கூறினார். அதன்பின் அதை சுவாயம்பு மனு சூதமுனிவருக்குக் கூற, சூதமுனிவர் தனது சீட்ரகளான சனகாதி முனிவர்களுக்குக் கூறினார். இதன் வரலாறுகள் பதினெண் புராணங்களில் கூறப்பட்டுள்ளன. பகவதபுராணமும், விஷ்ணு புராணமும், மச்ச அவதாரத்தைப் பற்றிச் சிறப்பாகக் கூறியுள்ளன.

மச்சாவதாரம் முதற்பகுதி

சத்தியவிரதன் என்ற மன்னன் நீதிநெறி தவறாது தனது நாட்டை ஆண்டு வந்தான். அவன் பெரும் விஷ்ணு பக்தன். விஷ்ணுவின் கோவில்களைப் புரணமைப்பான், புதிதாக விஷ்ணுவுக்குக் கோவில்களைக் கட்டுவான். கோவில்களில் குறித்த நேரத்திற்குப் பூசைகளைச் செய்விப்பான். கோயில்களுக்கு மானியமாக அனைத்துப் பொருட்களையும் கொடுப்பான். கிரியைகளை உரிய முறையில் செய்விப்பான். யாகங்கள் பலவற்றை எந்தவிதமான குறைகளுமின்றி முறைப்படி செய்வான்.

அவனது ஆட்சியில் மக்கள் மிகவும் வசதியாக எந்தவிதமான குறைகளுமின்றி

மகிழ்வுடன் வாழ்ந்து வந்தனர். மன்னன் எவ்வாறு ஒழுக்கசீலனாகவும் தருமவானாகவும், நீதிமானாகவும் வாழ்ந்தானோ அதேபோல மக்களும் வாழ்ந்து வந்தமையால் அந்நாடு சொர்க்கபுரியைப் போல இருந்தது. சத்தியத்தைப் பேணி, ஒழுக்கமாக வாழ்ந்தமையால் அவனைச் சத்தியவிரதன் என்று மக்களும், தேவர்களும் அழைத்தனர்.

சத்தியவிரதன் தினமும் காலையில் எழுந்து காலைக் கடன்களை முடித்துவிட்டுக் கங்கையில் நீராடுவது வழக்கம். அன்று அவன் கங்கையில் நீராடிச் சந்தியாவந்தனம் செய்து அர்க்கியம் கொடுப்பது வழக்கம். அன்று அவன் கங்கையில் இருந்த நீரை இரு கைகளாலும் பகவானை நினைத்தபடி அள்ளி அர்க்கியம் கொடுக்க முற்பட்டபோது அவனது கைக்குள் ஒரு சிறிய மீன்குஞ்சு துள்ளி விளையாடியது. அது சத்தியவிரதனைப் பார்த்து, “மன்னா, என்னைக் கங்கையில் விட்டுவிடாதே. நான் மிக மிகச் சிறிய உருவத்தையுடையதாக இருப்பதால் என்னைப் பெரிய மீன்கள் பிடித்து உண்டுவிடும். தயவுசெய்து என்னைக் காப்பாற்று” என்றது.

மீன்குஞ்சின் வேண்டுதல் உண்மையானது
என்று உணர்ந்த சத்தியவிரதன் தான் கொண்டுவந்த கமண்டலத்தில் நீரை நிரப்பிவிட்டு அதற்குள் அந்த மீன்குஞ்சை விட்டான். அது மிகக் மகிழ்வுடன் கமண்டலத்துள் நீந்தி விளையாடியது. மறுநாள் சத்தியவிரதன் மீனைச் சென்று பார்த்தபோது அந்த மீன் சத்தியவிரதன் விட்ட பெரிய பாத்திரத்தை விடப் பெரிதாக வளர்ந்திருந்தது. மீன் நீந்துவதற்குச் சிரமப்பட்டதைக் கண்ட தருமவானான சத்தியவிரதன் அதைக் கொண்டு சென்று ஒரு பெரிய குளத்தில் விட்டான். குளத்தில் அம் மீன் மகிழ்வுடன் நீந்தி விளையாடியதைக் கண்ட சத்தியவிரதன் மகிழ்வுடன் அரண்மனைக்குச் சென்றான். அந்த மீனின் வளர்ச்சி அவனுக்கு ஆச்சரியத்தைக் கொடுத்தது. ஒருநாளில் கமண்டலத்தை விடப் பெரிதானது. மறுநாள் பெரிய பாத்திரத்தைவிடப் பெரிதானது. அதனால் அதன் வளர்ச்சியில் மன்னன்

சந்தேகம் கொண்டவனாகவே இருந்தான். மறுநாள் அம் மீன் குளத்தைவிடப் பெரிதாக வளர்ந்து குளத்தில் வாழ முடியாது அவதிப்பட்டது. அதனால் சத்தியவிரதன் தனது போர்வீரர்களின் துணையுடன் அம் மீனைப் பாதுகாப்பாகப் பிடித்துச் சென்று சமுத்திரத்தில் விட்டான்.

சமுத்திரத்தை அடைந்த மீன் சத்தியவிரதனுக்கு அருகில் வந்து மிக்க மகிழ்வுடன் பேசியது, “மன்னா, நீ என்னைப் பிடித்த நாளில் இருந்து நான் யார் என்பதை அறிய ஆவலாக உள்ளதை நான் அறிவேன். உனக்கு என்மீது சந்தேகம் வந்துள்ளது. நீ நினைப்பது போல நான் சாதாரணமான மீன் அல்ல. பகவான் நாராயணன். மச்ச அவதாரம் எடுத்துள்ளேன். உன்னை நான் வந்தடையக் காரணம், நீ நீதிநெறி தவறாத சத்தியவான். அத்துடன் என்னை எவ்வேளையிலும் நினைத்து வாழ்பவன். எனது கோவில்களைப் புனிதமாக வைத்திருப்பவன். இவ்வாறு பல காரணங்கள் உள்ளன. நீ நீதிமானாக இருந்தடையமால்தான் நான் மகாவிஷ்ணுவாக இருக்கலாம் என்ற என்னத்தில் மிகவும் பக்குவமாகவும், பக்தியோடும் எனக்கு எந்தவிதமான துன்பங்களுமின்றிக் காப்பாற்றினாய். அதனால் நான் உனக்கு அடுத்து என்ன நடைபெறவுள்ளதென்றும், அப்போது நீ எவ்வாறு நடந்து கொள்ளவேண்டும் என்றும் கூறுகிறேன் கவனமாகக் கேட்பாயாக” என்றார்.

“இன்னும் பதினைந்து தினங்களில் ஒரு பிரளயம் வரவிருக்கிறது அப்போது அனைத்து உயிர்களும் மரணம் அடைந்து விடும் அப்போது நான் உனக்கு பெரியதொரு ஓடத்தை அனுப்புவேன் அப்போது நீ ஒவ்வொரு உயிருக்குமான விதைகளை சேர்த்து அவற்றை நான் அனுப்பிய ஓடத்தில் ஏற்றிவிட்டு நீயும் ஏறிக்கொள். உன்னுடன் சப்தரிஷிகள் வந்து ஓடத்தில் ஏறுவார்கள் உங்கள் அனைவரையும் நான் பிரளயத்தின் போது அழியாமல் காப்பாற்றுவேன் அதனால் நான் சொன்னபடி செயற்படு” என்று கூறிவிட்டு அது நீருள் மறைந்தது. சத்தியவிரதனுக்கு ஆச்சரியமாகவும், மகிழ்ச்சியாகவும் இருந்தது. பிரளயத்தின் போது மகாவிஷ்ணு தன்னைக் காப்பாற்ற முடிவு செய்தமையை எண்ணி அவன் மிக்க மகிழ்வடைந்தான். பின் பகவான் கூறியபடி செயலாற்றினான். சப்தரிஷிகள் வந்து அவனை வணங்கியிபின் அவனுக்கு ஆசி வழங்கிவிட்டு ஓடத்தில் ஏறினர். மன்னன் மகாவிஷ்ணு கூறிய நாள் எப்போது வரும் என்று எண்ணி ஆவலுடன் காத்திருந்தான்.

ஒரு நாள் பகவான் கூறியபடி பிரளயம் ஏற்பட்டது. கடல் கொந்தளித்த போதும் பகவான் அனுப்பிய ஓட்டத்திற்கு எந்தவிதமான பாதிப்பும் ஏற்படவில்லை. சமுத்திர நீர் பெருக்கெடுத்து உலகெங்கும் பரந்து உலகைச் சமுத்திரமாக்கியது. பூமியெங்கும் வானை முட்டும் அளவுக்கு நீரின் மட்டம் உயர்ந்து இருந்தது. பகவான் மச்ச உருவில் அவர்களுக்கருகில் இருந்து அவர்களைக் காப்பாற்றினார்.

சில நாட்கள் நீடித்த பிரளயம் முடிவுக்கு வந்தது. பூமி தனது இயல்பான நிலையை அடைந்தது. அதை கண்ட சத்தியவிரதன் மிக்க மகிழ்வுடன் பகவானை துறித்தான் சூரிய பகவான் கிழக்குத் திசையில் மௌலிய எழுந்து வளர்ராணார். பிரம்மா தனது படைப்புத் தொழிலை ஆரம்பித்தார். அவர் படைப்புத் தொழிலை செய்ய முற்பட்ட போதும் உயிர்களை முறையாகப் படைக்க அவரால் முடியவில்லை. அதற்கான சக்தி அவரிடமிருக்கவில்லை. பிரளயத்தின் போது சோமன் என்ற கொடிய அரக்கன் வேதங்களைக் களவாடிச் சென்று அவற்றைச் சமுத்திரத்தின் ஒரு அடிப்பகுதியில் ஒளித்து வைத்து விட்டான். அதனால் வேத அறிவில்லாத பிரம்மாவால் படைப்புத் தொழிலை முறைப்படி செய்ய முடியவில்லை.

மச்ச அவதாரம் கொண்டாம் பகுதி

உலகைப் படைப்பதற்காகப் பிரம்மதேவரின் முன் நாராயணன் தோன்றினார். அவரை வணங்கிய பிரம்மா, “பகவானே என்னால் தாங்கள் கூறியவாறு படைப்பைச் செய்ய முடியவில்லை. நான் படைப்பவையாவும் முழுமை பெறவில்லை. சோமகன் என்ற கொடிய அரக்கன் வேதங்களை அபகரித்துக் கொண்டு சென்று சமுத்திரத்தில் மறைத்து வைத்து விட்டான். அத்துடன் அவனும் தங்களுக்குப் பயந்து சமுத்திரத்தின் அடியில் மறைந்திருக்கிறான். அவ்வப்போது வெளிவந்து தேவர்களை கொடுமைப்படுத்துகிறான். அவனது கொடுமைகளைத் தாங்க முடியாது தேவர்கள் மிகவும் துன்பபடுகின்றனர். அதைவிட நான் படைப்புத் தொழிலை சிறப்பாக செய்ய வேண்டுமானால் அந்தக் கொடிய அரக்கன் அபகரித்துச் சென்ற வேதங்களைத் தாங்கள் மீட்டு வர வேண்டும். பரம்பொருளே, உம்மைத் தவிர வேறு எவராலும் வேதங்களை மீட்க முடியாது. அதனால் வேதங்களை மீட்டுத் தாருங்கள்” என்றார்.

அதைக் கேட்ட நாராயணன், “அச்சப்பட வேண்டாம். நான் சமுத்திரத்தினுள் மச்ச அவதாரம் எடுத்துச்சென்று சோமகனைக் கொன்றுவிட்டு வேதங்களை மீட்டு வருகிறேன்” என்று கூறிவிட்டு நாராயணன் ஒரு பெரிய சுறை மீன் வடிவில் மகா மச்ச அவதாரம் எடுத்து வேதங்களை மீட்பதற்காகப் புறப்பட்டார். நாராயணன் மச்ச அவதாரம் எடுத்துத் தன்னை கொன்றுவிட்டு வேதங்களை மீட்க வந்துவிட்டார் என்பதை உணர்ந்த சோமகன் வேதங்களை விழுங்கிவிட்டான். அப்படி இருந்தும் அவனுக்கு பசி அடங்கவில்லை. அதனால் தன்னுடன் போராட வந்திருக்கும் மச்ச அவதாரமான சுறை மீனை விளங்குவதற்காக அதன்ரூகே வாயைத் திறந்து கொண்டு வந்தான்.

அந்தக் கொடிய அரக்கன் தன்னுடன் கடுமையாகப் போர் செய்வான் என்று உணர்ந்த மகாவிழ்ணு அவனுடன் போர் தொடுத்தார். இருவருக்குமிடையில் கடுமையான போர் நடந்தது. சோமகன் தனது பலம் முழுவதையும் திரட்டிச் சுறை வடிவிலிருந்த மகாவிழ்ணுவைத் தாக்கச் சுறை வீரியங் கொண்டு தனது பலம் மிக்க வாலினால் சமுத்திரத்தைக் கலக்கச் சமுத்திர நீர் விண்ணனாவு உயர்ந்தது. அந்நீரில் அடிபட்டு மேலெழுந்த சோமகன் கடல் நீர் தரையில் விழுந்ததும் அவனும் விழுந்தான். அதனால் மிக்க கோபம் கொண்ட சோமகன் சுறைவைப் பிடித்து இரண்டாகக் கிழித்து போட நினைத்து அதை பிடிக்கச் சுறை தனது கூர்மையான பெரிய பற்களால் அவனை கடித்து குதறியது. அதனால் அவனது உடலெங்கும் பெருங்காயங்கள் ஏற்பட்டன. அதன்பின் சுறை அவனது வயிற்றைத் தனது கூரிய பற்களால் கிழித்து அவன் அபகரித்துச் சென்ற வேதங்களையும், தவாணா சங்கையும் எடுத்தது. பின் மச்சம் தனது சுயஞ்சுவைப் பெற்று வேதங்களைக் கொண்டு சென்று பிரம்மதேவரிடம் கொடுத்துவிட்டுச் சங்கைத் தான்வைத்திருந்தார். அதன்பின், “பிரம்மதேவரே, சோமகன் வேதங்களைத் தீண்டியதால் அவற்றை பரிசுத்தமாக்குங்கள். அத்துடன் வேதங்களின் சில பகுதிகள் அஇழிந்தும் மறைந்தும் விட்டன. அவற்றைச் சரியான முறையில் சீராக்குங்கள்” என்று கூறிவிட்டு மறைந்து போனார்.

3. தேவயானியின் வராறு

அகர்களின் குருவான சுக்கிராச்சாரியாரின் மகள் தேவயானி. மிகவும் அழகிய பெண்ணான அவளைச் சுக்கிராச்சாரியார் மிகுந்த பாசத்துடன் வளர்த்து வந்தார். அவள் அவரின் செல்ல மகள். அதனால் அவள் கேட்பவற்றையெல்லாம் உடனே செய்து கொடுத்து விடுவார். தேவயானியும் தந்தை மீது அளவுக்கத்திகமான அன்பு வைத்திருந்தாள்.

விருஷப்ரவன் என்பவன் அகர்களின் அரசன். மிக்க பலமுடையவன். அத்துடன் அவனது குரு சுக்கிராச்சாரியார். அவர் எப்பொழுதும் அகர்களையே விரும்புவார். தேவர்கள் அவருக்குப் பகைவர்களாவர். அதனால் சுக்கிராச்சாரியார் அகரனான விருஷப்ரவனுடன் சேர்ந்து தேவர்களுக்கெதிராகப் போர் செய்வார். தேவர்களுக்கும், அகர்களுக்கும் இடையே பெரும் பகை எவ்வேளையிலும் இருந்தது. அதனால் தேவர்களுக்கும் அகர்களுக்கும் சிறு சிறு பிரச்சனைகள் எழுந்தாலும் அது பெரும் போரை உண்டாக்கும். அப்போரில் அகர்கள் இறந்து விட்டால் உடனே சுக்கிராச்சாரியார் ‘மிருத சஞ்சீவினி வணி’ என்ற மந்திரத்தின் மூலம் இறந்த அகர்களை உயிர்ப்பித்து விடுவார். இதனால் அரக்கர்களின் தொகை ஒருபோதும் குறைவடைவதில்லை. ஆனால் தேவர்களின் தொகை குறைந்து கொண்டிருந்தது.

இதனால் தேவர்கள் மிக்க கவலையடைந்து தமது குலக்குருவான பிரகஸ்பதியிடம் சென்று, “**குருவே, அகர்களின் பலம் வரவர அதிகரித்துச் செல்வதால் நாம் எப்போதும் பயத்துடனே வாழ்கிறோம்.** அகர்களின் குருவான சுக்கிராச்சாரியாருக்கு மிருத சஞ்சீவினி வணி மந்திரம் தெரியும். அம்மந்திரம் இறந்தவர்களை மீண்டும் உயிர்ப்பிக்கும் தன்மை வாய்ந்தது. அதனால் போரில் இறக்கும் அகர்களைச் சுக்கிராச்சாரியார் உடனே உயிர்ப்பித்து விடுகிறார். அதனால் அகர்களின் தொகை ஒருபோதும் குறைவடைவதில்லை. எம்மாற் போரில் அதிகமாக இறப்பதால் அவர்களின் தொகை படிப்படியாகக் குறைந்து வருகிறது. இதைச் சீர்செய்யாவிட்டால் தேவர்கள் முற்றாக அழிந்துவிடுவார். அகர குருவான சுக்கிராச்சாரியாரைப் போலத் தாங்களும் செயற்பட்டால் தான் தேவர்களுக்கு விமோசனம் கிடைக்கும்’ என்றனர்.

தேவர்களுக்கு ஆழுதல் கூறத் தேவர்கள் அவரிடமிருந்து விடைபெற்றுச் சென்றனர். அதன்பின்பு பிரகஷ்பதி தனது மகனான கச்சனை அழைத்துச் சொன்னார், “மகனே,

அசுரர்களின் தொல்லை நானுக்குநாள் அதிகரித்துச் செல்வதற்குக் காரணம் அவர்களின் குருவான சுக்கிராச்சாரியாரேயாகும். அவருக்கு இறந்தவர்களை உயிர்ப்பிக்கும் ‘மிருத சஞ்ஜீவினி வணி’ மந்திரம் தெரியும். அது ஒரு உன்னதமான புனிதமான மந்திரம். அதைக் கற்பது எளிதல்ல. சுக்கிராச்சாரியாரைத் தவிர அம்மந்திரத்தை தெரிந்தவர்கள் யாரும் இல்லை. அந்த மந்திரத்தின் சக்தியால் சுக்கிராச்சாரியார் தேவர்களுக்கும், அசுரர்களுக்கும் போர் ஏற்படும் காலங்களில் அப்போரில் இறக்கும் அசுரர்களை உயிர்ப்பித்து விடுகிறார். இதனால் தேவரினம் அழிவை நோக்கிச் சென்று கொண்டிருக்கிறது. அதை சீர் செய்ய வேண்டுமானால் நாமும் அம்மந்திரத்தைத் தெரிந்து வைத்திருத்தல் வேண்டும். அம்மந்திரத்தைப் பண்ததாலோ, அன்றிப் பலத்தாலே அறிந்துகொள்ள முடியாது. தந்திரமாகத் தான் நாம் அதை அறிந்து கொள்ள வேண்டும். அதனால் நீ உன்னை யார் என்று கூறாது தந்திரமாகச் சுக்கிராச்சாரியாரிடம் சென்று அந்த வித்தையை எப்படியாவது கற்றுவா. அதற்காக நீ சுக்கிராச்சாரியாரின் ஆசிரமத்திற்குச் சென்று அங்கு குருகுலவாசம் செய்து அதைக் கல். உனது நடத்தையால்தான் அவரைக் கவர முடியும். மிக மிக அவதானமாக இரு. உன்னை யாரென்று தெரிந்தால் அவர் உன்னைச் சபித்து விடுவார். அதனால் மிகவும் அவதானமாக இரு’ என்று கூறி அனுப்பினார்.

பிரகஸ்பதியின் மகனான கச்சன் மிகுந்த பலசாலி. அத்துடன் காண்பவர்களை கவரும் அழகன். அவன் சுக்கிராச்சாரியாரின் ஆசிரமத்திற்குச் சென்று அவரைப் பணிந்து வணங்கி அவர் இட்ட கட்டளைகளையெல்லாம் திறம்படச் செய்து வந்தான். அதனால் சுக்ராச்சாரியார் அவனை மிகவும் விரும்பினார். அவன் தான் தனது உண்மையான சீடன் என்று நினைத்தார்.

கச்சன் நல்ல அழகன். திடகாத்திரமான தேகத்தை உடைய பலசாலி. முத்தவர்கள் மீது பணிவும், மதிப்பும், மரியாதையும் கொண்டவன். நல்ல அறிவாளி. அதனால் சுக்ராச்சாரியாரின் மகனான தேவயானி அவனின் மீது காதல் கொண்டாள். இதை அறிந்த அசுரர்கள் அவனின் மீது வெறுப்பு கொண்டனர். அவனை எப்படியாவது சுக்கிராச்சாரியாருக்குத் தெரியாது கொண்டுவிட வேண்டும் என்று நினைத்தனர். கச்சன் சுக்கிராச்சாரியாரின் பகுக்களை ஓட்டிச் சென்று காட்டில் மேய்ச்சலுக்கு விடுவான்.

ஓருநாள் அசுரர்கள் சிலர் சேர்ந்து கச்சனை கொல்லத் திட்டம் தீட்டினர். அதன்படி ஒருநாள் கச்சன் மாடுகளைக் காட்டுக்கு ஓடிச்சென்று ஒரு புல்வெளியில் மேய விட்டு விட்டு ஒரு மரத்தடியில் வந்து இளைப்பாறினான். அங்கு வீசிய இதமான தென்றல் காற்று கச்சனின் உடலில் பட்டு அதைச் சிலிர்க்கச் செய்தது. அவன் மெல்லக் கண்ணயர்ந்த போது சத்தம்

செய்யாது அங்கு வந்த அசுரர்கள் அவனைக் கொண்று ஒரு மரத்தில் தொங்க விட்டு விட்டுச் சென்றனர்.

மாலையானதும் மேய்ச்சலுக்கு சென்ற மாடுகள் சுக்கிராச்சாரியாரின் ஆசிரமத்திற்கு திரும்பிவந்துவிட்டன. தேவயானி காலையில் இருந்து அவனை காணாததால் மிக்க மோகங் கொண்டு மாட்டை அடைக்கும் பட்டிக்கு வந்தாள்.

மாடுகளை அடைத்துவிட்டு வெளியே கச்சன் இருப்பான். அவன் வழமையாக இருக்கும் இடத்தில் அவனைக் காணாமையால் அவள் பெரும்துன்பப்பட்டாள். அவனைக் காணாது அவளால் இருக்கக் முடியவில்லை. கச்சன் தன் மீது காதல் கொண்டமையாலும், குருவான் சுக்கிராச்சாரியார் கச்சன் மீது அளவுக்கதிகமான அன்பு கொண்டமையாலும் அசுரர்கள் பலருக்குக் கச்சனைப் பிடிக்காது. அதனால் அவர்கள் ஏதாவது சதி செய்திருப்பார்களோ என்று நினைத்துக் கவலைப்பட்ட தேவயானி அதைத் தனது தந்தையிடம் சென்று சொன்னாள்.

அதைக்கேட்ட சுக்கிராச்சாரியார் மிக்க வேதனையடைந்தார். பின் தனது ஞான திருஷ்டியால் என்ன நடைபெற்றது என்பதைத் தெரிந்துகொண்டு கச்சனை உயிர்ப்பித்தார். கச்சன் மீண்டும் சுக்ராச்சாரியாரிடம் வந்து முன்பைவிடப் பணிவோடு அவருக்குச் சேவகம் செய்து வந்தான். அதைக் கண்ட அசுரர்கள் மிக்க கோபம் கொண்டு எப்படியாவது கச்சனைக் கொன்றே தீர் வேண்டும் என்று நினைத்துத் தக்கசமயம் வரும்வரை காத்திருந்தனர்.

ஒருநாள் அவன் மாடு மேய்க்கக் காட்டுக்குச் சென்ற வேளை அசுரர்கள் கச்சனைப் பிடித்துக் கொண்றுவிட்டு அவனது உடலை ஏரித்தனர். அவன் ஏரிந்து சாம்பலானதும், அச் சாம்பலை அள்ளிச்சென்று மதுவில் கரைத்துச் சுக்ராச்சாரியருக்குக் கொடுக்க, அவர் அம் மதுவைக் குடித்துவிட்டு மயங்கிப்போனார்.

இரவாகியும் கச்சனைக் காணாது மிக்க வேதனையடைந்த தேவையானி முன்புபோல அரக்கர்கள் அவனைக் கொண்டிருக்கக்கூடுமென்று நினைத்துப் பெருங் கவலையுடன் தனது தந்தையிடம் சென்று கச்சன் திரும்பி வராததைக் கூறி அழுதாள்.

மது மயக்கத்தால் மயங்கிக் கிடந்த தந்தையிடம் தேவயானி சென்று கச்சனைத் தேடிக் கண்டு பிடிக்கும்படி வேதனையோடு கூற, மது மயக்கத்தில் இருந்த சுக்கிராச்சாரியார், “மகளோ, செத்தவனைத் திரும்பத் திரும்ப உயிர்ப்பிக்கக் கூடாது. செத்தவன் செத்தவனாக இருக்கட்டும். அவனை உயிர்ப்பித்தாலும்

அரக்கர்கள் அவனை வாழ விடமாட்டார்கள். உயிர்ப்பிக்க உயிர்ப்பிக்கக் கொல்வார்கள். அதனால் பேசாமல் சென்று உனது கடமைகளைச் செய்” என்றார்.

அதைக் கேட்ட தேவயானி பெருந்துனப்பட்டு விம்மி விம்மி அழுதாள். மது மயக்கம் தீர்ந்து எழுந்த சுக்கிராச்சாரியார் தனது மகள் பெரும் வேதனையுடன் விக்கி விசம்பி அழுவதைக் கண்டு துடிதுடித்துப் போனார். அவரால் அவளது அழுகையையும், வேதனையையும் தாங்கிக்கொள்ள முடியவில்லை, “மகளே, ஏன் அழுகிறாய். நீ அழுவதை என்னால் தாங்கிக் கொள்ள முடியாது. அழுகையை நிறுத்திவிட்டு உனக்கு நேர்ந்த துயரத்தைப் பற்றிச் சொல்” என்றார்.

தேவயானி கச்சன் காலையில் மாடுகளை மேய்க்கக் காட்டுக்கு அவற்றை ஓட்டி சென்றவன். நள்ளிரவாகியும் அவன் வரவில்லை. அவன் மீது பெரும் பாசம் கொண்டவன் நான் என்று உங்களுக்கு தெரியும். அவரில்லாவிட்டால் நான் உயிரை விட்டுவிடுவேன்” என்று அழுதாள். தனது அன்பு மகளின் துயரத்தைத் தாங்க முடியாத சுக்கிராச்சாரியார் கச்சனுக்கு என்ன நடந்திருக்கும் என்பதை அறியத் தனது கண்களை முடினார். அவனை அசுரர்கள் கொன்று எரித்து அச்சாம்பலை மதுவுடன் கலந்து தனக்குத் தந்ததை உணர்ந்து மிகவும் வேதனைப்பட்டார். பின்பு அவனைத் தனது வயிற்றில் இருந்து வெளியே எடுக்க நினைத்து மிருதசஞ்சீவினி வணி மந்திரத்தை தான் உச்சரிக்கும்போது தனது வயிற்றைக் கிழித்துக்கொண்டு வெளியே வருமாறு கூற கச்சன் அதற்கு மறுப்பு தெரிவித்து, “குருவே, தங்களின் வயிற்றைக் கிழித்துக்கொண்டு நான் வெளியே வந்தால் தாங்கள் இறந்து விடுவீர்கள். அதனால் குருவைக் கொண்டு குருஹத்யைத்தோഴும் எனக்கு உண்டாகும். தங்களின் உயிர் போனால் தங்களை உயிர்ப்பிக்கும் மிருத சஞ்சீவினி வணி மந்திரத்தை நானுறியேன். அத்துடன் ஒரு குரு தனக்குத் தெரிந்த வித்தைகளையெல்லாம் சீடனுக்குக் கற்பிக்கவேண்டும். எல்லாவற்றையும் கழித்தந்த தாங்கள் மிருத சஞ்சீவினி வணி மந்திரத்தைக் கற்றுக்கராமமையால் தங்களுக்கு வாக்குத் தானமும் பொய்யாகிவிடும். அதனால் உங்களுக்கு மோட்சமும் கிட்டாது. அதனால் நான் உங்களது வயிற்றைக் கிழித்துக் கொண்டு வந்தால் எனக்குப் பாவம் தான் வரும். அத்துடன் மோட்சமும் கிட்டாது. அதனால் தங்களது வயிற்றைக் கிழித்துக் கொண்டு வரமாட்டேன்” என்றான்.

“**கச்சனா,** பிரகஸ்பதியின் மகனான நீ இவ்வாறு பேசவது ஆச்சரியமல்ல. எந்த வித்தையைக் கற்பதற்காக நீ உன்னை யாரென்று நான் புரிந்துகொள்ள முடியாதபடி

வந்தாயோ, அந்த வித்தை உனக்குக் கிடைக்கும். அதற்கு அரக்கர்கள் தான் உதவி செய்தனர். உன்னை அவர்கள் கொன்று உன் உடலை ஏரித்து அதன் சாம்பலை மதுவுடன் கலந்து தந்தமையால் தான் இந்த நிலை உண்டானது” என்று கூறி அவனுக்கு மிருத சஞ்ஜீவினி வணி மந்திரத்தை உபதேசித்து விட்டு, “கச்சா, நீ எனது வயிற்றைக் கிழித்துக் கொண்டு வெளியே வந்ததும் அந்த மந்திரத்தை உபதேசித்து எனக்கு உயிரைக் கொடு” என்று கூறக் கச்சன் அவரது உடலைக் கிழித்துக் கொண்டு வெளியே வந்து சுக்கிராச்சாரியாரை உயிர்ப்பித்தான்.

உயிர்த்து எழுந்த கச்சனை சுக்கிராச்சாரியார் ஆசீர்வதித்தார். பின்பு சொன்னார், “இனி நீ எனது ஆசிரமத்தில் இருக்கக் கூடாது. அதற்கு இரண்டு காரணங்கள் உண்டு. முதலாவது காரணம் நான் உனக்கு கற்பிக்க வேண்டிய அனைத்தையும் கற்பித்துவிட்டேன் இனிக் கற்பிக்க எதுவும் இல்லை. அடுத்த காரணம் இங்குள்ளவர்கள் இரக்கமில்லாதவர்கள். அதனால் உன்மீது வஞ்சகம் கொண்டு உன்னைக் கொன்று விடுவார்கள். அதனால் நீ சென்று விடு” என்றார்.

உயிருடன் மீண்டு வந்த கச்சனைக் கண்டு தேவயானி மிகவும் மகிழ்ந்தாள். அவனின் மீது கொண்ட காதலால் தன்னைத் திருமணம் செய்யுமாறு கோரினாள்.

“பெண்ணே, குருவின் புத்திரி சீடர்களுக்குத் தாய் போன்றவள். அதனால் நான் உன்னைத் திருமணம் செய்வது முறையல்ல” என்றான். அதைக் கேட்டுக் கடுஞ்சினம் கொண்ட தேவயானி, “நீ, எனது தந்தையிடம் கற்ற மிருதசஞ்ஜீவினி வணி மந்திரம் அற்றுப் போகட்டும். அதை செயற்படுத்த நினைத்தால் அது செயற்படாமல் போகட்டும்” என்று சபித்தாள்.

“பெண்ணே, நீ இட்ட சாபம் எனக்குத்தான் பலிக்கும். என்னிடம் அதைக் கற்றவர்களுக்குப் பலிக்காது. அதனால் நான் பலருக்கு இம்மந்திரத்தைக் கற்பிப்பேன். குருவின் மகள் தாய் என்பதை உணராது என்னை நீ சபித்து விட்டாய். அதனால் நீ பிராமணன் அல்லாத ஒருவனையே திருமணம் செய்வாய்” என்று சபித்துவிட்டு தேவலோகம் சென்று தேவர்களுக்கு அவ் வித்தையைக் கற்பித்தான். அதனால் தேவர்கள் மிகவும் மகிழ்ந்தனர்.

4. அகந்தியரும் கௌந்திரனும்

விஷ்ணுவின் அம்சமாகப் பிறந்த நர நாராயணர்கள் பத்ரிகாசிரமத்தில் தவம் செய்து கொண்டிருந்தனர். அவர்கள் மிகவும் கடுமையாகத் தவம் செய்தமையால் இந்திரன் பொறுமைப்பட்டுச் சில அப்ஸ்சரஸ்களை அழைத்து நர நாராயணர்களின் தவத்தைக் குழப்பி மோகமூட்டுங்கள் என்று உபதேசித்து அனுப்பி வைத்தான். அப்ஸ்சரஸ் பெண்கள் மிகவும் அழகானவர்கள். அவர்கள் தம்மை நன்றாக அலங்கரித்துக்கொண்டும் வாசனை திரவியங்களைப் பூசிக்கொண்டும் நர நாராயணர்களுக்கு அருகில் வந்து தமது அழகால் மோகமூட்டி மயக்க முயற்சித்தனர். அவர்களது மோகம் நர நாராயணர்களைப் பாதிப்படையச் செய்யவில்லை. அவர்கள் விஷ்ணுவை நினைத்துக் கொண்டிருந்தனர். அவர்கள் தம்மைக் கவனிக்க வேண்டுமென்பதற்காக அப்ஸ்சரஸ் பெண்கள் தம்மால் இயன்றளவு காமமோகமூட்டும் சாகசங்களைச் செய்தனர். அப்போது நர நாராயணர் தமது தொடையை உரச அத் தொடையிலிருந்து ஒர் அழகான பெண் வெளிப்பட்டாள். அவள் தொடையிலிருந்து வெளிப்பட்டமையால் அவர்கள் அவளுக்கு ஊர்வசி என்ற பெயரையிட்டு அப்சரஸ் பெண்களிடம் ஒப்படைத்து அவளைத் தாம் இந்திரனுக்குப் பரிசாக அளிப்பதாகக் கூறினார். அவர்களுடன் தேவலோகத்திற்கு அனுப்பிவைத்தனர்.

தேவலோகத்தில்

உள்ள

அப்சரஸ்

பெண்களைவிட, நர நாராயணர்கள் உருவாக்கிய ஊர்வசி அழகானவள். அவளது அங்கங்கள் யாவும் பொலிவாகவும், பூரிப்பாகவும் இருந்தன. அவளை அழைத்துச் சென்ற அப்சரஸ் பெண்கள் கூட ஊர்வசியின் அழகைக் கண்டு பிரமித்து விட்டனர். ஊர்வசி அவர்களுடன் மிகவும் அழகாக நடந்து இந்திர சபையை நோக்கிச் சென்றாள். அவள் செல்லும் வழியில் அவளைக் கண்ட சூரியன் மெய்மூந்து சிலையாகிப் போனான். அவளது அழகால் கவரப்பட்ட சூரியன் அவளை மோகித்து சூரிய மண்டலத்தில் உள்ள ஒர் இடத்தில் தன்னை வந்து சந்திக்குமாறு கூறிக் காதல் மொழிகளைப் பேசினான். அதைக்கேட்டு மகிழ்ந்த ஊர்வசி சூரியனின் விருப்பத்தை ஏற்றுக் கொண்டாள். அதன்பின் ஊர்வசி தன்னைச் சூரியன் தனிமையில் சந்திக்கச் சொன்ன இடத்தை நோக்கிச் சென்றாள். செல்லும் வழியில் அவளை வருணன் கண்டு அவளது அழகை ரசித்ததோடு மட்டுமல்லாது அவள் மீது காமங்கொண்டு அவளைத் தனது இருப்பிடத்திற்கு வருமாறு அழைத்தான். அதற்கு

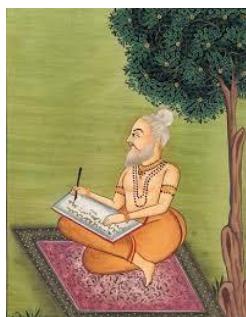

ஊர்வசி, “குரியன் என்னை முதன்முதலாகக் கண்டு மோகித்து என்னைத் தனிமையான ஓர் இடத்திற்கு வருமாறு அழைத்தார். அதனால் தான் சென்று கொண்டிருக்கிறேன். அவரை சந்தித்து விட்டு வந்து உங்களைச் சந்தித்து மகிழ்வைக்கிறேன்” என்று கூறினாள்.

“சரி, நீ முதலில் சூரியனைச் சென்று சந்தித்தாலும் பரவாயில்லை என்னை மறந்து விடாதே” என்று வருணன் கூறியதால் அவள் சூரியனோடு சேர்ந்து இருக்கும்போது வருணனை நினைத்துக் கொண்டிருந்தாள். அதனால் அவள் சற்றுத் தடுமாறினாள். தன்னுடன் கூடியிருக்கும் போது அவள் வேறொருவனை நினைத்துக் கொண்டிருக்கிறாள் என்பதை உணர்ந்த சூரியன் அவளை வெறுத்து ஒதுக்கிவிட்டு, “நீ என்னுடன் மகிழ்வாக இருக்கவில்லை. இன்னொருவனின் நினைவாகவே இருந்ததால் நீ வேசியாவாய்” என்று சபித்துவிட்டுச் சென்றான். இருப்பினும் ஊர்வசியின் மோகத்தில் இருந்த சூரியனின் விந்து வெளிப்பட்டுவிட்டது. அதேபோல் ஊர்வசிக்காக அவளின் அழகை மோதிக்கொண்டிருந்த வருணனின் விந்தும் வெளிப்பட்டுவிட்டது. இருவரது விந்துகளும் பூமியில் விழுந்தால் தோழம் ஏற்படும் என்று நினைத்த வருணன் அதை ஒரு கலத்தில் சேகரித்து வைத்தான்.

இரு சமயம் விதேக நாட்டு மன்னும் வருண பகவானும் நிமியின் வீட்டில் சூதாடிக் கொண்டிருந்தனர். அப்போது அங்கே வசிட்ட முனிவர் வந்தார். வசிட்டர் வந்ததை நிமி கவனிக்காதது போல இருந்தான். அவருக்குரிய மரியாதையை நிமி கொடுக்கவில்லை. அதனால் கோபங்கொண்ட வசிட்ட முனிவர் நிமியைப் பார்த்து, “என்னை மதிக்காத உனக்கு உடம்பு எதற்கு. அது இல்லாமற் போகட்டும்” என்று சபித்தார். அதனால் கோபங்கொண்ட நிமியும் வசிட்டரைப் பார்த்து, “என்னை உடம்பில்லாதுபோகக் கடவாய்” என்று சபித்த உமக்கும் உடம்பில்லாமல் போகட்டும்” என்று சபித்தான். அதனால் இருவரும் உடம்பை இழந்தனர்.

உடலை இழந்த வசிட்ட முனிவர் மிகவும் வேதனைப்பட்டு இனி என்ன செய்வது என்று யோசித்தார். அப்போது வருணன் இருவரையும் தான் சேகரித்து வைத்திருந்த சூரியனினதும், தன்னுடையதுமான விந்துகளில் சேருமாறு கூற, வசிட்டரின் ஆத்மா அக்கலத்திலுள்ள விந்துகளுடன் சேர்ந்தது. சிறிது காலத்தின் பின் அக் கலத்தில் இருந்து

வசிட்ட முனிவரும், அகத்திய முனிவரும் தோன்றினர்.

இரு சமயம் அரக்கர்கள் மிகவும் பலம் பெற்றிருந்தனர். தமது பல வலிமையால் அரக்கர்கள் தேவர்களை ஓயாது துன்புறுத்திக் கொண்டிருந்தனர். இந்திரன் மிகவும் வேதனைப்பட்டு அக்கினிதேவனையும், வாயு தேவனையும் வணங்கித் தமக்கு அசுரர்களால் ஏற்படும் துன்பங்களை நீக்கியருஞ்ஞமாறு வேண்டினர். அவர்கள் படும் துயரங்களைக் கேள்விப்பட்டு மனமிரங்கிய அக்கினிதேவனும், வாயுதேவனும் அசுரர்களுடன் கடுமையாகப் போராடினர். ஈற்றில் பல ஆயிரம் அசுரர்கள் மாண்டுபோக மிகுதியாக இருந்த அரக்கர்கள் சமுத்திரத்துள் சென்று மறைந்து கொண்டனர். கடலில் ஒளிந்தவர்களைத் தம்மால் தாக்கி அளிக்க முடியாதென்று அக்கினியும் வாயுவும் கூறிவிட்டுச் சென்றனர்.

கடலில் மறைந்த அசுரர்கள் காலகதியில் பலம் பெற்றுத் தம்மை வந்து தாக்குவர் என்று நினைத்த இந்திரன் அவர்களை அழிப்பதற்காக அகத்திய முனிவரிடம் சென்று, “தவ வலிமைக்க முனிவரே, தாங்கள் சூரியனதும், வர்ணனதும் அம்சமாகத் தோன்றிய பலசாலி. அத்துடன் உங்களுக்கு ஆபத்துவரச் சூரியனும், வருணனும் விடமாட்டார்கள். அத்துடன் தவ பலமும், உடல் பலமும், மன பலமும் மிக்கவர் நீங்கள். உங்களால் முடியாதகாரியங்கள் எவையும் உலகில் இல்லை. மிகவும் பலம் வாய்ந்த அரக்கர்களும், அவர்களின் தலைவர்களும் சமுத்திரத்தினுள் ஒளித்து இருக்கின்றனர். அவர்கள் எம்மை அடிக்கடி தாக்கி வேதனைப்படுத்தி இன்பங்காண்பதில் விருப்புடையவர்கள். அதனால் சந்தர்ப்பமேற்படும் போது அவர்கள் சமுத்திரத்தை விட்டு வெளியே வந்து எம்மைத் தாக்குவர். அதனால் நானும், தேவர்களும் அச்சம் கொண்டுள்ளோம். அதனால் நீங்கள் கடல் நீரை வற்றுச் செய்துவிட்டால் நானும், தேவர்களும் அசுரர்களைக் கொண்டுவிடுவோம். அதனால் தயவுசெய்து கடலை வற்றப்பண்ணுங்கள்” என்று இரந்தான்.

தேவர்களின் பரிதாப நிலையை உணர்ந்து இரக்கப்பட்ட அகத்தியமுனிவர் கடல் நீரை ஆசமனம் செய்து முழுவதையும் குடித்துவிட்டார். கடல் நீர் வற்றியதால் அசுரர்கள் தேவர்களோடு போராடினர். தேவர்களுடன் போராடியதில் தோற்ற மயன், தாரகன், வித்யன் மாலி ஆகிய மூன்று கொடிய அரக்கர்களின் தலைவர்கள் போரிடாமல் தப்பி ஓடி விட்டனர்.

5. திரிபுராசுரர்கள்

“நாதா, பாவிகள் காசியில் இறந்தால் முத்தியடைவரா?” என்று பார்வதி சிவபெருமானிடம் கேட்டாள். பார்வதி மிகவும் நல்லதொரு கேள்வி கேட்டாய். பாவமற்றவன் இத்தலத்தில் இறந்தால் உடனே மோட்சமடைவான். பாவி இத்தலத்தில் இறந்தால், சில பிறவிகளை எடுத்துச் செய்த பாவங்களைக் கழித்த பின்பே மோட்சமடைவான். பாவம் செய்தவன் பசு ரூபத்தையடைந்து காலவைவரவரால் பத்தாயிரம் ஆண்டுகள் தண்டிக்கப்பட்ட பின்பே மோட்சமடைவான். நந்தகருமங்கள் மூவகைப்படும். காசி முதலிய புண்ணிய பூமிகளில் வணங்குவதால் ஒன்று. நிவாரணப்படி பிராயச் சித்தங்களைச் செய்து கொண்டு பாவங்கள் ஒழித்தல் இரண்டு. என்னை வணங்கிக் கொண்டு காசியில் வாசஞ் செய்வது மூன்றாவதாகும். அதுபோல கர்மங்களும் மூவகைப்படும். அவை சருசிதம், பிராரத்தவம், ஆகாமியம் என்படும். பூர்வஜென்மத்தில் செய்தவை சஞ்சிதம். அந்தச் சஞ்சித வினையால் வேறு பிறப்பை அடைந்து அனுபவிப்பது ஆகாமியம். அந்த ஆகாமியம் உடலால் அனுபவிக்கப்படும்போது பிராரத்தவம். இது அனுபவிக்காமல் நாசமடையாது. இவை நீங்கவேண்டுமானால் காசிக்குப் போகவேண்டும். காசிக்கு எல்லோராலும் செல்ல முடியாது. ஒருவன் காசிக்குப் போகவேண்டும் என்று நூறு பிறவிகளில் எண்ணினாலும் அதற்குப் பல தடைகள் உண்டாகும். உலகில் உள்ள சிவத்தலங்கள் முழுவதையும் தரிசித்தவர்களுக்குத்தான் காசித் தலத்திற்குச் செல்லும் வாய்ப்பு உருவாகும்.

அவன்தான் அங்கு வசித்து இறப்பான். காசித்தலத்திற்குச் செல்பவனின் ஆகாமிய சஞ்சிதங்களை ஒழித்தாலும் உடல் உள்ள வரையில் விடாமல் அது தொடரும். ஆகையால் பிராரத்தவத்தை அனுபவித்தே தீரவேண்டும். கர்மத்திற்கு மூன்று பாவங்கள் உண்டு. அவை காசியை அடைந்ததும் பின்தொடராது அற்றுவிடும். காசியில் இறந்தவனுக்கு மீண்டும் பிறப்பில்லை. பிரயாகையில் இறந்தவனுக்கு இஷ்டகாமியங்கள் கைகூடுவது நிட்சயம். பிரயாகைக்குப் போகாவிட்டால் திரிவேணி சங்கமத் தரிசனத்தால் பயனில்லை. பிரயாகையில் இறந்தாலும் மோட்சகாமியாக இருந்தால் முத்தி கைகூடும்” என்று சிவபெருமான் கூறினார். அதனால் பார்வதி மகிழ்ச்சியடைந்தாள். அதுமுதல் சிவபெருமான் விஸ்வநாதர் என்ற பெயருடன் பார்வதி சகிதமாகக் காசியில் எழுந்தருளியிருக்கிறார்” என்றார் சூதமுனிவர்.

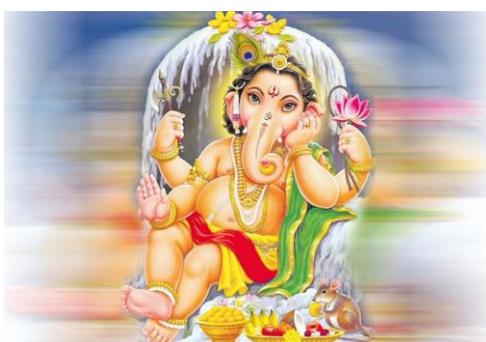

அகஸ்யா குளத்தில் நீர் எடுத்த தகராறு

“அவற்றைக் கேட்ட முனிவர்கள், “மாழுளிவரே, சகல பாவங்களையும் போக்கடிக்கும் திரியம்பகேஸ்வரப் பிரபாகத்தைப் பற்றிக் கூறுங்கள் என்று கேட்கச் சூதமுனிவர்” கூறத் தொடங்கினார்.

“மிகவும் தவவலிமை பொருந்திய கெளதம் முனிவர் தனது மனைவியான அகல்யையுடன் பிரமகிரியில் பத்தாயிரம் ஆண்டுகள் தவஞ் செய்தார். அப்போது மழை பெய்யாமையால் பெரும்பஞ்சம் உண்டானது. மரம், செடி, கொடிகள் யாவும் பட்டன. தானிய வகைகளை விளைவிக்க முடியவில்லை. மிருகங்களும், மனிதர்களும் நீர் இன்மையால் இறந்தனர். அதைக் கண்டு வேதனைப்பட்ட கெளசிக முனிவர் வருணபகவானைப் பிரார்த்திக்க, வருணபகவான் அவர் முன் வந்தான். “பகவானே பலகாலம் நீ மழையாய்ப் பெய்யாமையால் எல்லா உயிர்களும் துண்பப்படுகின்றன. அத்துண்பத்தை மழையைப் பெய்து போக்கு” என்று வணங்கினார். அதற்கு வருணபகவான், “சிவனின் கட்டளைப்படி தான் நான் செயற்படுவேன். அதனால் வேறு வரம் கேள்” என்றார்.

கெளதம் முனிவர் பலவாறு இரந்தமையால் வருணன் இரக்கப்பட்டு, “ஓரு குளம் வெட்டும்” என்றான். கெளதம் முனிவர் குளத்தை வெட்ட அக்குளத்திலிருந்து நீர் பெருகியதால் அவ்விடம் சோலையானது. அதை அறிந்த முனிவர்கள் கெளதமரின் உதவியுடன் அங்கு வந்து குடியேறினர். அதுபோல மக்களும், மிருகங்களும், பறவைகளும் அங்கு வந்து சேர்ந்தனர்.

அப்படி இருக்கும் நாளில் ஒருநாள் கெளதம் முனிவர் தனது சீடர்களிடம் சந்தியாவந்தனம் செய்ய நீர் கொண்டு வாருங்கள் என்று சொல்ல, அவர்கள் நீரை எடுக்கக் குளத்திற்குச் சென்றபோது அங்கு நீரெடுக்கவந்த ரிசிபத்தினிகள் அவர்களை நீரெடுக்கவிடாது தடுத்தனர். அதை அறிந்த அகலிகை அங்கு சென்று சமாதானம் செய்து சீடர்களை நீர் எடுக்க வைத்தாள். அதன்பின் நீர் எடுப்பதில் அகல்யாவுக்கும் ரிசிபத்தினிகளுக்கும் பெரும் முரண்பாடு ஏற்பட்டது. அதை அறிந்த ரிசிகள் தமது பத்தினிமாருக்கு நல்லுபதேசம் செய்தும், அவர்கள் அதைப் பொருட்படுத்தாது அகல்யாவுடனும் சீடர்களுடனும் முரண்பட்டுக் கொண்டிருந்தனர். அதனால் ரிசிகள் ஒன்றுகூடிக் கெளதம் முனிவரை அங்கிருந்து

அகற்றுவதெனத் தீர்மானித்தனர். அதற்காக அவர்கள் விக்கினேஸ்வரப் பெருமானைப் பூசித்தனர். அவர்களது பூசையால் மகிழ்ந்த அவர்கள் முன் தோன்றி, “உங்களுக்கு என்ன வரம்

வேண்டும்” என்று கேட்டார். “பெருமானே, எமது தவத்திற்கும், வாழ்விற்கும் கொதம முனிவரும் அவரது மனைவியும் தடையாக இருக்கின்றனர். அவர்களை இங்கிருந்து வெளியேற்ற வேண்டும்” என்றனர். அதைக் கேட்ட விக்கினேஸ்வரப் பெருமான், “கொதமரும் மனைவியும் பெரும் சிவபக்தர்கள். அதைவிட இது அவர்களின் பிரதேசம். நீங்கள் இரந்து வேண்டியதால் அவர் உங்களைக் குடியேற அனுமதித்தார். அதனால் அவரை எதுவும் செய்ய முடியாது. வேறு வரம் கேளுங்கள்” என்றார். ஆனால் ரிசிகள் மதிமயக்கத்தால் அதையே கேட்டனர்.

“முனிவர்களுக்கு ஒழுக்கமும், நீதியும்தான் பிரதானம். இரண்டும் இருந்தால் தவம் செய்யத் தேவையில்லை. நீங்கள் காம ஆசைகொண்டு மனைவியரின் விருப்பைப் பூர்த்தி செய்யவே தவம் செய்தீர்கள். அதற்கான பயனை அடைவீர்கள்” என்று விக்கினேஸ்வரப் பெருமான் கூறி மறைந்தார்.

சில நாட்களின் பின் விக்கினேஸ்வரப் பெருமான் ஒரு கிழப்பசவின் வேடம் பூண்டு கொதமரின் கோதுமை வயலில் மேய்ந்தார். அதைக்கண்ட கொதமர் ஒரு பிடி வைக்கோலை எடுத்து வீச அது அப்பசவின் மீது பட்டதும் அது விழுந்து இருந்து விட்டது. அதனால் கோபங்கொண்ட ரிசிகளும் பத்தினிகளும் கொதமரைக் கண்டபடி ஏச அவர் அவ்விடத்தைவிட்டுச் சென்று வேண்டும் இடத்தில் பசவின் ஆத்ம ஈடேற்றப் பூசை செய்தார். இவ்வாறு பதினெந்து தினங்கள் கழிந்தன.

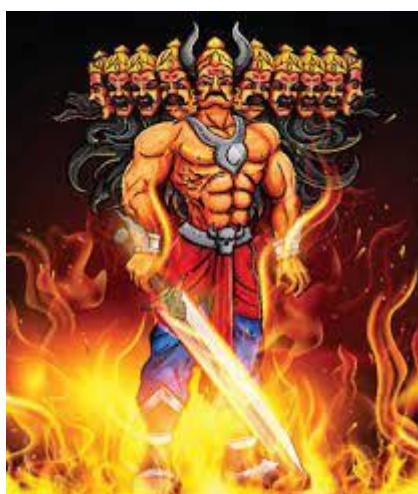
கொதமர் அங்கிருந்த முனிவர்களை அழைத்துப் பரிகாரம் செய்யுமாறு கேட்டார். அவர்கள் முதலில் எதுவும் கூறவில்லை. பின்; “நீ செய்தது மகாபாவம். பசுக்கொலைக்கு எதுவும் ஈடாகாது. நீ செய்த பாவத்தை ஊர் முழுவதும் சொல்லிக் கொண்டு, “நான் பசுக்கொலை செய்த பாவம் தீர்ப் பிச்சைக்கு வந்தேன்” என்று கூறிப் பிச்சை எடுத்து உண். அத்துடன் கங்கையை இங்கே அழைத்து அதில் நீராடி கோடி பார்த்திவலிங்க அர்ச்சனை செய். அத்துடன் இந்தப் பிரமகிரியை பதினொருதரம் பிரதட்சினம் செய்.

அதன்பின் சுத கும்பாபிஷேகம் செய்தால் பாவம் போகும்” என்றனர். அதன்பாடு கெளதமர் சிவபூசை செய்தபோது சிவபெருமான் பார்வதிதேவியோடு இடபவாகனத்தில் தோன்றி, “கெளதமா, நீ பாவங்களற்ற புண்ணியன். உன்னைக் கண்டவர்களின் பாவங்கள் ஒழிந்துபோய்விடும். முனிவர்கள் உன்மீது பொய்யாகக் குற்றஞ்சுமத்து தமக்கு கேடு தேடிக் கொண்டனர்” என்று கூறிக் கெளதமர், “எம்பெருமானே, அவர்கள் எனக்குத் தீமை செய்தமையால் தான் தங்களின் கிடைத்தற்காிய காட்சி எனக்குக் கிடைத்தது. எனக்குத்

தாங்கள் கங்கையைக் கொடுக்க வேண்டும்” என்று கேட்கச் சிவபெருமான் தனது தலையிலிருந்து பாய்ந்து செல்லும் கங்கை நீரை எடுத்துக் கெளதமருக்குக் கொடுத்தார். உடனே கங்கை ஒரு பெண்ணுருவெடுத்துக் கெளதமருக்குக் காட்சி கொடுத்தாள். அப்போது சிவபெருமான் “கங்கையே கெளதமரைப் புனிதராக்கு என்று கூறிக் கெளதமா, கங்காதேவியை வணங்கித், தாயே, நீ எம்மோடு இங்கிருக்க வேண்டும் என்று கேள்” என்றார். கங்கை சொன்னாள்; முழுமுதற் கடவுளான சிவபெருமான் இருக்கும் இடத்தில் தான் நான் இருப்பேன். அதனால் சிவபெருமானும் பார்வதிதேவியும் இங்கிருத்தல் வேண்டும்” என்றாள். அதற்குச் சிவபெருமான் சம்மதித்தார். அத்துடன் அந்த நாள் முதல் சிம்மராசியில் குரு பிரவேசிக்கும் போதெல்லாம் தேவர்கள் எல்லோரும் அங்கு வந்து நீராடித் தாம் செய்த பாவங்களை நீக்குவார். கெளதமரைக் கேலிசெய்து அவமானப்படுத்திய முனிவர்கள் அவற்றைக் கேள்விப்பட்டு அங்கே வந்தார்கள். அவர்களைக் கண்ட கங்காதேவி மறைந்து செல்ல விரும்பினாள். அதை உணர்ந்த கெளதம் முனிவர், “தேவியே; இவர்கள் எனக்குச் செய்த தீமைகளால்தான் இவ்வளவு பெருமைகளும் எனக்கு வந்தன. அதனால்தானே நீ இங்கு தங்க ஒப்புக்கொண்டாய். தீயவர்கள் தமது தவறை உணர்ந்தால் மன்னிப்பது தெய்வங்களின் கடமை. அதனால் இவர்களை மன்னித்து இவர்கள் செய்த பாவங்களை எனக்காக நீக்கு என்றபோது கங்கையால் அதை மறுக்க முடியவில்லை” என்றார் சூதமுனிவர்.

முநிமத் மச்ச புராணம்

இராவணன் பெற்ற வரம்

சூதமுனிவர்

அதன்பின்பு

வைத்திய

நாகேஸ்வரலிங்கத்தின் மகிமையைக் கூற ஆரம்பித்தார். “சௌனகாதி முனிவர்களே, ஒரு சமயம் இராவணன் கைலையங்கிரிக்குச் சென்று சிவபெருமானை மிகுந்த சிரத்தையோடு வணங்கியபோது, சிவபெருமான் அவன் முன் தோன்றாமையால், அவன் கிமோத்சிரியில் ஒரு யாககுண்டம் தோண்டி யாகம் செய்தான். அப்போதும் சிவபெருமான் அவனுக்குக் காட்சி கொடுக்காததால் அவன் தனது தலைகளை ஓவ்வொன்றாக வெட்டி யாககுண்டத்தில் இட்டபடி இருந்தான். அப்படியும் சிவபெருமான் தோன்றாமையினால் தனது ஒன்பது தலைகளையும் வெட்டிப் போட்டுவிட்டுப் பத்தாவது தலையை வெட்டியபோது, சிவபெருமான் அவனது கையைப் பிடித்தார். பின்பு, “உனக்கு விருப்பமான வரங்களைக் கேள்” என்றார். அதற்கு இராவணன், “மகேஸ்வரா எந்தப் பகைவனும் என்னை வெல்லமுடியாத பலத்தை எனக்கு அருள வேண்டும். அத்துடன் வெட்டப்பட்ட தலைகள் மீண்டும் எனக்குண்டாக வேண்டும்” என்றான். சிவபெருமான் அவற்றை அருளி மறைந்தார். அதை அறிந்த தேவர்கள் கவலை கொண்டு செய்வதறியாது தடுமாறினர். அப்போது அங்கு வந்த நாரதர், “தேவர்களே, கவலை கொள்ளாதீர்கள். சிவன் வரமளிக்கும்போது ஆராயாமல் தாம் கேட்டதைக் கொடுத்து விடுவார் என்றுதான் அரக்கர்கள் நம்புகின்றனர். அது மாற்றமடையும். அதனால் கவலை கொள்ளாதீர்கள்” என்று கூறிவிட்டு இராவணனிடம் சென்ற நாரதர்; “இனி உனது வலிமைக்கு முன் யாரும் நிற்க முடியாது. சிவனை நீ எவ்வாறு வணங்கினாய். என்னென்ன வரங்களை வேண்டிப் பெற்றாய் சொல். அத்துடன் அவ்வரம் செல்லுமா என்று பரீசித்துப் பார்க்க வேண்டும்” என்றார். இராவணன் மிக்க மகிழ்வுடன் அவற்றைச் சொன்னான். அப்போது நாரதர், “இராவணா, வரத்தைப் பரீசித்துப் பார். அதற்கு நான் ஒர் உபாயம் சொல்கிறேன். சிவபெருமானும் உமையும் பள்ளிகொண்டுள்ள திருக்கைலாயமலையைப் பெயர்த்துத் தூக்கினால்தான் சிவபெருமான் தந்த வரத்தை நம்பலாம்” என்றார். அதைநம்பிய இராவணன் கைலையங்கிரியை அடைந்து அம்மலையைத் தூக்கினான். பூகம்பம் உண்டானது போல மலை அசையப் பார்வதிதேவியும், தேவர்களும் பயந்து நடுங்கினர். அதைக்கண்ட சிவபெருமான் கோபங்கொண்டு, “இராவணா, எமது மலையைத் தூக்கிய உனது கரங்களை விரைவில் ஒருவன் சங்கரிப்பதற்காகத் தோன்றுவான்” என்றார். அதைக் கேளாத இராவணன், சிவன் தந்தவரம் உண்மையானது என்று நினைத்து மகிழ்ந்தான். அதன்பின் சகல அண்டங்களிலும் உள்ளவர்களையும்

துன்புறுத்தி வந்தான் என்றார் குதமுனிவர்.

6. பரப்பிரம்மம் காட்டிய வழி

பிரளைத்திற்குப் பின் பிரம்மா படைத்த அனைத்து லோகங்களிலும் வசிக்கும் தேவர்கள், அசுரர்கள், மனிதர்கள் ஆகியோருக்கும் உரிய உணவுவகைகளும், உடைகளும், வசிப்பதற்குரிய வதிவிடங்களும் பிரம்மாவால் அமைத்துக் கொடுக்கப்பட்டன. யாகங்கள், கிரியைகள், வேதங்கள், குருகுலவாசம் என்பனவும் பிரம்மாவால் அமைத்துக் கொடுக்கப்பட்டன. இத்தகைய தர்மங்களைத் தவறாது கடைப்பிடிப்பவர்கள் ஆஸ்திகர் எனவும், இவற்றைப் பின்பற்றாது அவற்றைக் கேளி செய்பவர்கள் நாத்திகர் என்றும் அழைக்கப்படுகின்றனர்.

படைப்பின் ஆரம்பத்தில் சர்வலோகங்களில் வாழ்பவர்கள் நீதி நியாயங்களைப் போற்றி ஒழுக்கமாக வாழ்ந்தனர். அதன்பின் நாத்திகர்களின் தலையீட்டினால் சமூகத்தில் பாரிய ஒழுக்கக்கேடுகள் இடம்பெறலாயின. கடவுளை நம்பாமை, தீயசெயல்களை அஞ்சாது செய்தல், களவு, பொய், விபச்சாரம் என்பன மெல்ல மெல்லப் பரவிப் பின் முழுமையாக உலகை விழுங்கிவிட்டன. அப்போது அரசர்களின் பொறுப்பில் நாடுகள் இருந்தமையால் குற்றச் செயல்களைத் தடுப்பதில் அரசர்கள் அதிக அக்கறை செலுத்தினர். குற்றச் செயல்களுக்கேற்ற தண்டனைகளை அரசர் வழங்கினர். அதனால் நீதி ஓரளவு காப்பாற்றப்பட்டது.

சிவன், விஷ்ணு, பிரம்மா ஆகிய மும்முர்த்திகளும் பரப்பிரம்மத்தின் வழிகாட்டலில் சகல செயல்களையும் செய்வித்தனர். பரப்பிரம்மம் நாராயணனிடம், “நாராயணனே, நீ லட்சமியைத் திருமணம் செய்து தீயவர்களை அழித்து நல்லவர்களைக் காப்பாற்று” என்று கூறிவிட்டுப் பரமசிவனை அழைத்து, “பரமசிவனே, நீ பார்வதியைத் திருமணம் செய்து புனித தீர்த்தங்களை இருப்பிடமாகக் கொண்டு சிருஷ்டி, ஸ்திதி, சங்காரம் என்ற முன்றையும் செய்யுமாறு கட்டளையிட்டது.

பரப்பிரம்மத்தின் கட்டளைப்படி விஷ்ணு பதரியில் நரநாராயணன் என்ற பெயருடனும், பிரயாகையில் மாதவன் என்ற பெயருடனும், ஹரித்வாரில் ஸ்ரீஹரி என்ற பெயருடனும், திருவரங்கத்தில் அரங்கன் என்ற பெயருடனும், திருப்பதியில் வெங்கடேஸ்வரன் என்ற பெயருடனும், மதுராவில் ஸ்ரீகிருஷ்ணன் என்ற பெயருடனும் வீற்றிருந்து மக்களுக்கு அருள்

செய்து வருகிறார்.

அதுபோலச் சிவபெருமான் சௌராவ்யிராவில் சோமநாதர் என்ற பெயருடனும், ஸ்ரீசைலத்தில் மல்லிகார்சனன் என்ற பெயரோடும், உஜ்ஜயினில் மகாகாலன் என்ற பெயரோடும், சேதுவில் ராமேஸ்வரன் என்ற பெயரோடும், இன்னும் பல இடங்களில் இலிங்கேஸ்வரர் என்ற பெயருடனும் கோவில் கொண்டிருந்து மக்களுக்கு அருள்பாலித்து வருகிறார்.

பிரம்மா ஒவ்வொரு உயிர்களின் கர்மங்களுக்கேற்ப அவர்களின் எதிர்காலத்தை அமைத்துக் கொடுக்கிறார். பார்வதிதேவி சக்தி வடிவில் பதினெட்டுச் சக்தி பீடங்களில் வெவ்வேறு பெயர்களுடன் வீற்றிருந்து மக்களுக்கு அருள்புரிகிறார். இவை தவிர ஊர்கள் தோழும் பல்வேறு தேவதைகளும், குலதெய்வங்களும் மக்களால் போற்றி வணங்கப்படுகின்றன. இவற்றிற்கெல்லாம் தலைமை வகித்துப் பரம்பிரம்மம் மக்களை வழிநடத்துவிக்கிறது.

7. ராமசர்மாவின் தோற்றும்

கௌத்தமி ஆற்றங்கரையில் ஒரு பிராமணர்களின் குடியிருப்பு இருந்தது. அங்கு வாழும் பிராமணர்கள் அனைவரும் முறைப்படி வேதங்களைக் கற்று ஓதி மிகவும் ஒழுக்கமாக வாழ்ந்து வந்தனர். அவர்களுக்கு எந்தவிதமான குறைகளும் இருக்கவில்லை. அதனால் அவர்கள் மகிழ்வுடன் நாராயணனை ஆராதித்து வந்தனர். அந்தப் பிராமணர்களின் குடியிருப்பில் நாராயணசர்மா என்றொரு பிராமணர் தனது மனைவியான சோவிதம்மாளுடன் மகிழ்வுடன் பிராமணர்களுக்குரிய ஒழுக்கங்களைப் பின்பற்றி முறைப்படி வேதங்களை ஓதி வாழ்ந்து வந்தார். நாராயண சர்மாவுக்கு ராமசர்மா என்றொரு புத்திரன் இருந்தான். அவனுக்கு ஏழு வயது நடைபெறும் போது நாராயணசர்மா உபநியனம் செய்து கல்வி கற்பதற்காக குருகுலத்தில் சேர்த்துவிட்டார்.

ராமசர்மா குருகுலக் கல்வியை முடிக்குமுன் அவனது பெற்றோர் மரணமடைந்து விட்டனர். அவர்கள் நோய்வாய்ப்பட்டிருக்கும் போதே தாம் இனி உயிர்வாழ மாட்டோம் என நினைத்து ராமசர்மாவை தாய்மாமனிடம்

ஒப்படைத்து அவனது கல்வியைத் தொடர உதவுமாறு வேண்டிக் கொண்டனர்.

ராமசர்மாவின் தாய்மாமன் தீயவன். பண்ததாசை பிடித்தவன். வேதங்களை முறையாகக் கற்காதவன். அதனால் அவன் நீதிநியாயமின்றி தீயசெயல்களை அஞ்சாது செய்து வந்தான். ராமசர்மாவின் கல்வியில் அக்கறை கொள்ளாது அவனது சொத்துக்களைக் கவர்வதிலேயே கவனமாக இருந்தான். அந்துடன் ராமசர்மா கல்வி கற்றால் அவனது சொத்தை அடைய முடியாதென்று நினைத்து அவனைத் தீயவழியில் செல்ல அனுமதித்தான். அதனால் அவன் சிறு வயதிலேயே தீயவர்களுடன் சேர்ந்து அத்தீயவர்கள் செய்யும் தீய செயல்களைத் தானும் செய்து வந்தான்.

காசி யாத்திரை

ராமசர்மா தாய்மாமனின் கட்டுப்பாடுகளின்றிக் கற்காது தீயவர்களுடன் சேர்ந்து தீயசெயல்களைச் செய்வதை அவனது உறவினர்கள் விரும்பவில்லை. அதனால் அவனது உறவினன் ஒருநாள் அவனை அழைத்துச் சொன்னான், “ராமசர்மா, நான் உனது இரத்த உறவினன். நீ எனது இனத்தவன். அந்துடன் நன்றாகக் கற்று வேதமோதி ஒழுங்காக வாழ்ந்த நாராயணசர்மாவின் ஒரே மக்கள் நல்ல குலத்தில் பிறந்த பிராமணனாகிய நீ தீயசெயல்களைச் செய்வது பெரும் பாவமாகும். இப்போது உனக்குக் கற்கும் வயது. நீ கற்கவேண்டியவற்றைக் கற்காது தீயவர்களுடன் சேர்ந்து தீயசெயல்களைச் செய்வதற்குக் காரணம் உனக்குத் தகுந்த பாதுகாப்பின்மையே ஆகும். உனது தாய்மாமன் உனது சொத்துக்களை அபகரிப்பதற்காத்தான் உன்னைத் தீயவழியில் செல்ல அனுமதிக்கிறார். நீ ஒரு உத்தமமான பிராமணனின் மகன். கெட்டுப்போவதை நான் விரும்பவில்லை. அதனால் நான் உனக்கு உதவி செய்கிறேன். நீ காசிக்குச் சென்று கற்கவேண்டியவற்றைக் கற்று உனது தந்தையைப்போல வேதவிற்பனனாக வா” என்றார்.

ராமசர்மாவின் உறவினன் அன்புடன் சொன்ன வார்த்தைகளைக் கேட்டு மனம்மாறிய ராமசர்மா கற்பதற்காகக் காசிக்குச் சென்றான். ஒருநாள் அவன் காசியில் விநாயகப்பெருமானை வணங்கக் காசிவில்வநாதர் ஆலயத்திற்குச் சென்றான். கோவிலின் வடக்குப் புறமாக இருந்த வாசலில் ஒரு விளம்பரப்பலகை தொங்கிக்கொண்டிருந்தது. அதில் எழுதியிருந்ததை ராமசர்மா வாசித்துப் பார்த்தான்.

“அடியார்களே, காசியில் பாயும் புனித கங்கையின் நீரைக் கலத்தில் எடுத்துச் சென்று

ராமேஸ்வரத்தில் கோவில் கொண்டிருக்கும்
ராமேஸ்வரனுக்கு அபிஷேகம் செய்துவிட்டு,
ராமேஸ்வரத்தில் உள்ள கடல் நீரைக் கலத்தில் எடுத்து
வந்து எனக்கு அபிஷேகம் செய்தால் உலகை ஒருமுறை
சுற்றிவந்த பலன் கிடைக்கும் முன்று முறை பூமியைச்
சுற்றிய பலன் பெற்றவரின் முன் நான் காட்சியளித்து
அவருக்கு வேண்டிய வரங்களை அளித்துக்
கெளரவிப்பேன். அந்துடன் சொர்க்கத்திற்கும்
அனுப்பிவைப்பேன்” என்று எழுதிக் கீழே

காசிவிஸ்வநாதன் என்று பொறிக்கப்பட்டிருந்தது.

அதை வாசித்த பின்பு அவ்வாறு தானும் செய்து
காசிவிஸ்வநாதரின் தரிசனத்தைப் பேற வேண்டும் என்று நினைத்த
ராமசர்மா, இரு கலங்களில் கங்கையின் புனித நீரை எடுத்து அதைக்
காவடியின் இரு பக்கமும் கட்டிப் பயபக்தியுடன்
இராமேஸ்வரத்திற்குச் சென்று அங்கு வீற்றிருந்து அருள்பாலித்துக்
கொண்டிருக்கும் ராமேஸ்வரனுக்கு அபிஷேகம் செய்துவிட்டு,
ராமேஸ்வரத்தில் உள்ள கடலில் நீரை எடுத்துவந்து
காசிவிஸ்வநாதருக்கு அபிஷேகம் செய்து மகிழ்ந்தான். பின்
இரண்டாவது முறையாகவும் அவ்வாறு அபிஷேகம் செய்தான். ஆனால் முன்றாவது முறை
இராமேஸ்வரத்தில் இருந்து அவன் கொண்டு வந்த நீர் இடைநடுவில் நிலத்தில் விழுந்து
சிந்திவிட்டது. மறுபடியும் அவன் இராமேஸ்வரத்திற்குச் சென்று கடல்நீரை எடுத்துவந்த போது
அதுவும் நிலத்தில் சிந்திவிட்டது. அதனால் மனம் தளராத ராமசர்மா மீண்டும்
ராமேஸ்வரத்திற்குச் சென்று கடல் நீரை எடுத்து மிகவும் கவனமாகக் கொண்டு வந்தபோதும்
அதுவுத் தரையில் விழுந்துவிட்டது. அதனால் அவனுக்கு மிகுந்த கோபம் வந்தது.

பல மணி நேரஞ் சென்றும் மனம் ஆழுதலடையாது கொதித்துக் கொண்டிருந்தது. கோவில் வாசலில் அவ்வாறு எழுதிவிட்டு இருமுறை அபிஷேகத்தை ஏற்றுக் கொண்டவர்கள் மூன்றாவது நான்காவது முறை ஏற்காதது ஏன்? என்று சிந்தித்தும் அவனுக்கு விடை கிடைக்கவில்லை. ஒரு பகுதியில் ஒரு நீளமான கம்பு இருந்தது. அதை எடுத்துக்கொண்டு காசிவிஸ்வநாதர் கோயிலை அடைந்து தான் கொண்டுவந்த அந்தத் தழியால் தனது தலையை அடித்துப் பிளந்து இறக்க முற்பட்ட வேளை, “ராமசர்மா, ஆத்திரக்காரனுக்கு புத்திமட்டென்பதை நிருபித்துவிட்டாய். இரண்டு முறை விதிமுறைப்பாடு எனக்கு நல்லமுறையில்

அபிஷேகம் செய்தமையால் மிக்க மகிழ்ச்சியடைந்தேன். உன்னைச் சோதிப்பதற்காகத்தான் இருமுறையும் அப்படி நடந்தேன். கவலைப்படாதே அடுத்த பிறவியில் நீ சக்கரவர்த்தியாவாய். இப்போது மகிழ்வுடன் வீட்டுக்குச் செல்” என்று வானில் இருந்து ஓர் அசர்தி ஒலித்தது. அதைக் கேட்ட ராமசர்மா மகிழ்வுடன் தனது வீட்டுக்குச் சென்றார்.

மறுபிறவி

வீட்டுக்குச் சென்ற ராமசர்மாவுக்குப் பெரு மகிழ்ச்சியாக இருந்தது. தான் அடுத்த பிறவியில் சக்கரவர்த்தியாவேன் என்று காசிவிஸ்வநாதர் சொன்னதை நினைத்து மகிழ்ந்தான். பின் யோசித்துப் பார்த்தான். ஒரு பிராமணன் உபநயனம் செய்யப்பட்டதும் தனது பழைய பிறவி அற்றுப் போய் மறுபிறவி வந்தடைகிறது. நான் உபநயனமானவன் மறுபிறவி எடுத்துள்ளேன். ஒரு பிராமணன் சந்நியாசியானாலும் மறுபிறவி எடுத்தவனாகிறான் என்று வேதங்கள் கூறுகின்றன. அதனால் நான் தவம் செய்தாலென்ன என்ற என்னைத்துடன் மணிக்ரணிகாவுக்குச் சென்று நீராடுக் காலையில் செய்யவேண்டிய அனுட்டாணங்களை முறைப்படி செய்துமுடித்துவிட்டுப் புறப்பட்டபோது அவனேதிரே அபரசங்கரர் என்ற மகான் தோன்றினார். அவரை மிகுந்த மரியாதையுடன் வணங்கிய ராமசர்மா தனது வரலாற்றைக் கூறித் தனக்கு மரணவேணாயில் குருவால் வழங்கப்படும் ஆதார சந்நியாசத்தை வழங்குமாறு கேட்டான். அப்போது அபாரசங்கரர் சந்நியாசம் சம்பந்தமான பல கேள்விகளை ராமசர்மாவிடம் கேட்டார். ராமசர்மா அவர் கேட்ட கேள்விகளுக்குத் தகுந்த பதிலை மிகவும் விரிவாகக் கூறினான். அதனால் மிகவும் மகிழ்ந்த அபரசங்கரர் அவன் ஆதாரசந்நியாசம் பெறத் தகுதியானவன் என்று கூறினார். அதைக் கேட்டு மிக்க மகிழ்வுடைந்தான் ராமசர்மா.

அதன்பின் அவன் காசிவிஸ்வநாதரின் ஆலயத்திற்குச் சென்று, “விஸ்வநாதப் பெருமானே, முறைப்படி நான் ஆதார சந்நியாசம் பெற்று மறுபிறவியை அடைந்துவிட்டேன். அதனால் தாங்கள் எனக்கு வாக்குத் தந்தபடி என்னைச் சக்கரவர்த்தியாக்குங்கள்” என்றான்.

காசிவிஸ்வநாதர், “ராமசர்மா, நான் வரங்கொடுத்தால் அது உரிய நேரத்தில் உன்னை வந்தடையும் என்று நீ கேள்விப்படவில்லையா? அதை விட்டு விட்டு என்னை வற்புறுத்திப் பயனடையவிரும்புகிறாய். அதனால் நீ வைத்திருக்கும் கமண்டலம், தண்டம், சந்நியாசிக்கான உடை யாவற்றையும் கங்கையில் வீசிவிட்டு ஆற்றின் பிரவாகத்தை எதிர்த்து உன்னால் முடிந்தவரை நடந்து செல். அங்கு ஒரு ஆலவிருச்சம் காணப்படும். அதன் கீழ் அமர்ந்திருந்து

என்னைத் தியானித்தால் நீ அடையவேண்டிய ராஜ்யோகத்தைப் பெறுவாய்” என்றார்.

காசிவிஸ்வநாதரின் சொற்படி ராமசர்மா கங்கையில் இறங்கி அதன் பிரவாகத்தை எதிர்த்து நடந்து கொண்டிருந்தபோது விஸ்வநாதர் கூறிய ஆலவிருச்சம் தென்பட்டது. அதைக்கண்டு மகிழ்ந்த ராமசர்மா காசிவிஸ்வநாதரை தியானித்தபடி அந்த விருச்சத்தின் அடியில் அமர்ந்து கொண்டான்.

ராமசர்மா மன்னன் ஆதால்

கங்கைக் கரையில் ஒரு முகமதியராஜ்ஜியம் இருந்தது. அதன் அரசனான சல்தானுக்குப் பிள்ளைகள் இல்லை. அவர் இறந்ததும் அந்த ராஜ்ஜியம் அரசரில்லாதிருந்தது. அந்நாட்டு வழக்கப்படி அமைச்சர்கள் எல்லோருமாகச் சேர்ந்து தமது பட்டத்துயானையிடம் ஒரு மாலையைக் கொடுத்து எதிர்கால அரசனைத் தெரிவு செய்யும்படி கூற யானை மலையுடன் கங்கைக் கரைக்குச் சென்று அதன் கரையில் நின்ற ஆலவிருச்சத்தின் அடியில் தியானம் செய்துகொண்டிருந்த ராமசர்மாவின் கழுத்தில் போட்டுவிட்டு, அவனைத் தனது தும்பிக்கையால் தூக்கி ஏற்றிப் பவனியாக வந்து அரண்மனையைச் சேர்ந்தது. மந்திரிகள், பிரதானிகள் யாபேரும் ராமசர்மாவை மகிழ்வுடன் வரவேற்று முடிகுடி அவனை நாட்டின் மன்னாக்கினர். பின் அவனுக்குக் கஜனிமுகமது என்ற பெயரைச் சூட்டிக் கொரவித்தனர்.

முகம்மதியரின் குருமாரான பக்கிரிகள் வந்து அவனை ஆசீர்வதித்து தமது மதச்சடங்குகளைச் செய்து அவனை வாழ்த்தினர். கஜனிமுகமது முகமதியக் கோட்பாடுகளுக்கமைய நாட்டை ஆண்டு வந்தான். முன்பு ஆட்சியில் இருந்த சல்தானுக்கு இருநாறு மனைவிகள் இருந்தனர். அவர்கள் இவனின் அழகிலும், பதவியிலும் மோகங்கொண்டு அவனை அடைந்தனர். அவனும் அவர்களை முழுமனதுடன் விரும்பி ஏற்று இன்பம் அனுபவித்து வந்தான்.

சில நாட்கள் பெரும் இன்பங்களை அடைந்த அவன், தான் வைதிக சமய நெறிமுறைகளைக் கைவிட்டமையை எண்ணி மிகவும் வேதனையடைந்தான். தான் தனது

முதாதையர்களுக்கு மதம்மாறியதன் காரணமாகப் பிதுர்க்கடன்களைச் செய்யாமையால் தனது முன்னோர் பெரும் துண்பங்களை அனுபவிப்பர் என்று எண்ணி வருந்தினான்.

இவ்வாறு எண்ணிக் கவலைப்பட்ட

கஜனி முகமது ஒருநாள், அவன் அரசசபையைக் கூட்டி படைவீரர்களை அழைத்து இந்துக்கோயில்கள் அனைத்தையும் இடித்துத் தரைமட்டமாக்குமாறும், அதன் சொத்துக்களைக் கொள்ளையடிக்குமாறும், விக்கிரகங்களை உடைக்குமாறும் கட்டளையிட்டான். அத்துடன் நாட்டு மக்கள் அனைவரையும் முகம்மதியரது மதத்தைப் பரப்புமாறும் கட்டளையிட்டான். அவனது கட்டளையை ஏற்ற படைவீரர்கள் இந்துக்கோவில்களைக் கொள்ளையிட்டதோடு கோயில்களையும், விக்கிரகங்களையும் அழித்தனர்.

கஜனிமுகமதுவுக்கு ஒரு மகள் இருந்தாள். அவளுடைய அந்தப்புரத்திற்கு ஒருநாள் இரவு வந்த வெங்கடேஸ்வரர் தன்னைப் பற்றிய விபரங்களை அவளுக்குக் கூறிவிட்டு அதை யாருக்கும் சொல்ல வேண்டாம் என்றும், தான் இரவில் வந்து போவதையும் யாருக்கும் கூற வேண்டாம் என்று கூறியதால் அவள் அதை யாருக்கும் கூறாது இரகசியமாக அவரைச் சந்தித்து வந்தாள். இது தினமும் நடைபெற்றமையால் அந்தப்புறக் காவலர்களுக்கு அது தெரியவந்தது. அவர்கள் அவதானித்தபோது இளவரசியிடம் யாரென்று தெரியாத ஓர் ஆண் இரவில் வந்து நெடுநேரம் கதைத்து விட்டு செல்வதால் அரசருக்கு ஏதாவது ஆயத்து வந்துவிடுமோ எனப் பயந்து அந்த விஷயத்தைக் கஜனிமுகமதுவுக்குச் சொன்னார்கள்.

அதைக் கேள்விப்பட்ட கஜனிமுகமது கடுங்கோபங் கொண்டு தனது மகளின் அந்தப்புரத்தை அடைந்து, “தினமும் இரவில் உன்னுடன் ஓர் ஆண் வந்து நெடுநேரம் பேசிச் செல்வதாகக் காவலர்கள் கூறுகின்றனர். ஒற்றர்களின் தகவலின்படி அது உண்மையான தகவல் என்று அறிந்து கொண்டேன். அதனால் இரவில் வந்து உன்னோடு கூடியிருந்து விட்டுச் செல்பவன் யார்? எனக்கு எதிரிகள் பலர் இருக்கின்றனர். உன்னுடன் கூடிக்குலாவியவன் எனது எதிரியானால் அவன் உன்னைக் கொன்றுவிட்டு நாட்டையும் கைப்பற்றிவிடுவான். அதனால் வந்தவன் யாரென்று உடனே கூறு. நீ கூறாவிட்டால் நான் எனது மகள் என்றும் பாராது மரணதண்டனை தருவேன்” என்றான்.

இளவரசி பயப்படவில்லை. உன்னால் என்னை எதுவும் செய்ய முடியாது என்பதைப் போல இறுமாப்புடன் நின்றாள். அதனால் கஜனிமுகமதுவின் கோபம் பலமடங்கு அதிகரித்தது. ஆத்திரத்துடன் மீண்டும் கேட்டான். அவள் பதில் கூறவில்லை. அதனால் சினம் அதிகரிக்க அவன் அவளைக் கொலைசெய்யும் நோக்குடன் உடைவாளை எடுத்து அவளது தலையைத் துண்டிப்பதற்காக வாளை ஓங்கினான். அப்போது அங்கு விக்கிர வடிவில் இருந்த வெங்கடேசர் தனது கையை நீட்டி அவளை வெட்ட முனைந்த கஜனிமுகமதுவின் கையைப் பிடித்தார்.

“ராமசர்மாவே! நீ முன்பு பலாத்காரத்தை உபயோகித்து என்னிடம் வரம் பெற்றாய். அது முறையற்ற வழியில் பெறப்பட்டதால் தான் மதம்மாறிய மன்னனாய். இன்னும் உனது ஆணவும் போகவில்லை. அத்துடன் நீ பிறந்தபோது கைக் கொண்ட மதத்தை அழிக்கிறாய். முன்பு வணங்கிய விக்கிரகங்களை உடைக்கிறாய். உலகில் மதங்கள் பலவானாலும் அவை கூறும் தத்துவங்கள் ஒன்றுதான் என்பதை நீ புரிந்து கொள்ளவில்லை. இப்பொழுது உன்னை எச்சரிக்கை செய்யவே நான் இங்கு வந்தேன். உனக்கு நான் சிலகாலம் அவகாசம் தருகிறேன். அதற்குள் இடித்து அழித்த கோவில்களைப் புனருத்தாபனம் செய். விக்கிரகங்களைப் பிரதிஷ்டை செய். உன்னால் பாதிக்கப்பட்ட பிராமணர்களை அழைத்து அவர்களுக்குப் பொன்னும், பொருஞும் கொடுத்துப் பூசைகளை முறைப்படி செய்யச் சொல். மதம்மாறியவர்களையெல்லாம் திரும்பவும் மதத்தை மாற்றுவில்லை. இனி மதமாற்றம் செய்யாதே. தவறிச் செய்தாயேயானால் உனது செல்வம் யாவும் அற்றுவிடும். நாட்டையும் இழந்துவிடுவாய்” என்று கூறிவிட்டுக் கஜனிமுகமதுவின் கையை விட்டு விட்டு மீண்டும் முன்போல விக்கிரகமானார் வெங்கடேசர்.

கஜனிமுகமது நடந்தவற்றை என்னிப் பயந்து போனான். வெங்கடேஸ்வரர் கூறியவற்றைச் செய்யாது விட்டால் அவர் கூறியதுபோல தன்னை விட்டு அரசும், சகல செல்வங்களும் சென்றுவிடும் எனப் பயந்து அனைத்தையும் முறைப்படி செய்து முடித்தான். அர்ச்சகர்கள் அந்தப்புரத்தில் இளவரசியிடம் இருந்த வெங்கடேசரின் விக்கிரகத்தைத் தமக்குத் தத்துதவுமாறு வேண்டியதால், அவள் அவ் விக்கிரகத்தை அர்ச்சகர்களிடம் கொடுத்தாள். அத்துடன் தான் செய்தபாவச் செயல்களுக்குப் பிராயச்சித்தமாகத் தனது மகளை வெங்கடேசருக்குச் சேவகம் செய்யும் படி அனுப்பிவைத்தான். அத்துடன் அபகரித்த கோவிலின் காணிகளையும், பொருட்களையும் அந்தந்தக் கோவில்களுக்குத் திருப்பிக் கொடுத்தான். அத்துடன் வெங்கடேசரின் பக்திமானாகவும் மாறிக் கோவில்களுக்குத்

தாராளமான உதவிகளைச் செய்யத்தொடங்கினான்.

அவங்கலு மங்கைக்குத் தாயார்

வெங்கடேசரின்

விக்கிரகத்தை

கஜனிமுகமது அர்ச்சகர்களுக்கு
வழங்கியமையாலும், அத்துடன் அவன்
மனம் மாறிக் கோவில்களைப்
புணரமைப்புச் செய்ததாலும், அத்துடன்
தனது மகளைக் கோவில் வேலைகளைச்
செய்ய அனுப்பியதாலும் மனம் மகிழ்ந்த

நாரதர் அரண்மனைக்கு வந்து கஜனிமுகமதுவுக்குச் சொன்னார், “மன்னா, உனது செயல்கள் எனக்கு மிகுந்த மகிழ்ச்சியை அளிக்கின்றன. நீ மகாலட்சுமியைத் துதிசெய். அவளைத் துதிப்பவர்கள் சகல செல்வங்களையும் பெற்றவர்களாவார்கள். துதிக்காதவர்கள் தமது அனைத்துச் செல்வங்களையும் இழந்தவர்களாவர். அவளை ஜகன்மாதாவாக பூசிப்பவர்களுக்கு அவள் அட்டஜஸ்வரியங்களையும் கொடுப்பாள். அவளை இதயத்தில் ஏற்றுக் கொத்தவமனியைத் தரித்திருக்கும் மகாவிஷ்ணுவை அவளுடன் சேர்த்தமையால் தான் பெருமைகளைப் பெற்று ஸ்ரீவிவாசன் எனப் பெயர் பெற்றார். அவளால் தான் பெருமானுக்கு மந்திரசக்தி, இச்சாசக்தி, ஞானாசக்தமி, கிரியாசக்தி என்ற சக்திகள் கிடைத்தன. அவளின் பெருமைகளைச் சொல்லிமுடிக்க முடியாது. நீ மதம் மாறிக் கோவில்களையும், அங்கிருந்த விக்கிரகங்களையும் உடைத்து அழித்ததால் மகாலட்சுமி மிக்க கோபங் கொண்டுள்ளாள். அவளைத் திருப்திப்படுத்த அவளை வழிபாடல் வேண்டும்”.

“அவள் ஒருமுறை புனிதமற்ற சேசாத்திரி மலையில் தான் தங்கியிருக்கமாட்டேன் என்று கூறி சுகமுனிவரின் ஆச்சிரமத்திற்குச் சென்றபோது சுகமுனிவர் அவளைச் சகலமரியாதையுடனும் வணங்கி ஏற்க, அவள் அவரது ஆச்சிரமத்தில் தங்கிவிட்டாள்” என்று நாரதர் கூறிவிட்டு, உலக சஞ்சாரம் செய்து கொண்டு யவனப் பெண்ணுடன் வந்து கொண்டிருந்த வெங்கடேசரையும் அழைத்துக் கொண்டு சேசாத்திரி மலைக்கு வந்து சேர்ந்தார். வந்து சேர்ந்ததும் வெங்கடேசர் சுகமுனிவரின் ஆச்சிரமத்தை அடைய அங்கு வீற்றிருந்த மகாலட்சுமி மிக்க மகிழ்வுடன் அவரை வரவேற்று, “பகவானே, நான் இனிமேல் சுகமுனிவரின் ஆச்சிரமத்தில்

தான் தங்கியிருக்க விரும்புகிறேன். முனிவர்களும், தேவர்களும், பக்தர்களும் இங்கு வந்து என்னைத் தரிசிக்கட்டும். இவ்விடம் புனிதமடைந்துவிட்டது. அதனால் இந்த இடத்தை ‘அலமேலு மங்கைபுரம்’ என்ற பெயருடன் விளங்கும்” என்றாள் என்று சூதமுனிவர் சனகாதி முனிவர்களுக்குச் சொன்னார்.

9. பிரம்மகத்தனி

கௌசிக முனிவருக்கு சுவஸ்ரிபன், குரோதனன், ஹிம்ஸரன், பிஸ்துனன், கவி, வாகஷ்டன், பித்ரிவர்த்தி என்று ஏழு புத்திரர்கள் இருந்தனர். அவரின் ஏழு புத்திரர்களும் கார்க்க முனிவரின் சீடர்கள். அவர்கள் ஆச்சிரமத்தில் தங்கியிருந்து கற்கும் போது கௌசிக முனிவர் இறந்துவிட்டார். எனினும் கார்க்க முனிவர் அவர்களைத் தனது பிள்ளைகளாகக் கருதி அன்பு செலுத்திவந்தார். அப்போது நாட்டில் பெரும் பஞ்சம் ஏற்பட்டது. ஒருநாள் கார்க்க முனிவர் கௌசிக முனிவரின் ஏழு பிள்ளைகளையும் அழைத்துத் தனது பசுக்களைக் காட்டிற்கு ஓட்டிச் சென்று மேய்த்து வருமாறு கூற அவர்கள் பசுக்களை ஓட்டிச் சென்று காட்டில் மேயவிட்டனர்.

நாட்டில் பெரும் பஞ்சமேற்பட்டதால் நாட்டில் பலர் உணவின்றிப் பெருங்கஷ்டப்பட்டனர். அவர்களுக்கு ஒருவேளை உணவுகூடக் கிடைப்பதில்லை.

காலையில் உணவை உண்ணாது பசுக்களை ஓட்டி வந்ததால் கௌசிக முனிவரின் பிள்ளைகளுக்குப் பசியேற்றப்பட்டது. நேரஞ்செல்லச் செல்ல அவர்களால் பசியைத் தாங்கிக் கொள்ள முடியவில்லை. என்ன செய்யலாம் என்று அவர்கள் யோசித்துக் கொண்டிருக்கும் போது ஒருவன் சொன்னான், “இப் பசுக்களில் ஒன்றைக் கொண்று அதன் மாமிசத்தை உண்டு பசியாறுவோம். ஆபத்துக்குப் பாவமில்லை” என்றபோது இளையவன் சொன்னான், “பசுவைக் கொல்வது தாயைக் கொல்வதை ஒக்கும். அத்துடன் பசுவைக் கொல்வது மகாபாவம். அதற்கு விமோசனமே கிடையாது”.

அதற்கு ஒரு மகன் சொன்னான், “பசுவைக் கொல்வது பாவம். ஆனால் பசுவைக் கொல்லுமுன் அதற்குப் பிராயச்சித்தமாகச் செய்யப்படும் சடங்குகளைச் செய்துவிட்டுக் கொண்று தின்றால் பாவம் போய்விடும்” என்று கூற கௌசிக முனிவரின் ஏழு புதல்வர்களும் அதை ஓப்புக் கொண்டு தாம் கொல்ல நினைத்த பசுவை பிடித்து ஒரு மரத்தில் கட்டிவிட்டு செய்யவேண்டிய கிரியைகள் யாவற்றையும் செய்து முடித்துவிட்டு அப் பசுவைக் கொண்று

தின்றனர். ஆச்சிரமத்திற்குத்

திரும்பிய அவர்கள் கார்க்கிய முனிவரிடம் சென்று அவரைப் பணிந்துவிட்டு ஒரு பகவைப் புலி அடித்துக் கொண்றுவிட்டு அதைத் தூக்கிச் சென்றுவிட்டது என்று கூறினர். மிகவும் ஒழுக்கமாகவும், கட்டுப்பாடாகவும், குருவை மதித்தும் அவர்கள் நடந்துகொண்டமையால் கார்க்கிய முனிவர் அவர்கள் சொன்னதை நம்பிவிட்டார்.

பகவைக் கொண்ற பாவத்தால் கெளசிக முனிவரின் பிள்ளைகள் ஏழேபேரும் மறுபிறவியில் வேட்ர்களாகப் பிறந்தனர். இருந்தபோதும் அவர்கள் தமது மற்பிறப்பில் நடந்தவற்றையெல்லாம் அறிந்து கொள்ளக் கூடிய தன்மையைப் பெற்றிருந்தனர். அதனால் தாம் வேட்ர்களாகப் பிறந்துவிட்டோம் என்று வேதனைப்படாது வாழ்ந்தனர். பின்பு அவர்கள் உணவை உண்ணாமல் பல நாட்களாகப் பட்டினி இருந்து தமது உயிரை விட்டனர். அவர்கள் இறந்த பின்பு அடுத்த பிறவியாக மானாகப் பிறந்தனர். அப் பிறவியிலும் அவர்கள் தமது மற்பிறவியில் நடந்தவற்றை அறியும் தன்மை பெற்றிருந்தமையால் தமது தகாத் செயலுக்காக மிகவும் வருந்தி உணவை உண்ணாதிருந்து இறந்தனர். பின் அவர்கள் பறவைகளாகப் பிறந்தனர். அவ்வாறு பிறந்தவர்களுள் நால்வர் பற்றுக்களைத் துறந்து தியானம் செய்தனர். ஏனைய மூவரும் எதைப்பற்றியும் சிந்திக்காது வாழ்ந்து வந்தனர்.

ஓருநாள் பாஞ்சால தேசத்து மன்னனான விப்ரஜன் வேட்டையாடுவதற்காகக் காட்டுக்கு வந்தான் அவனால் கொல்லப்பட்ட பறவை ஒன்று அடுத்த பிறவியில் தான் அரசனாகப் பிறக்க வேண்டும் என்று எண்ணியது. இரண்டு பறவைகள் முதல் பறவை அரசனானால் தாம் மந்திரிகளாக வேண்டும் என்று எண்ணின.

அரசனாகப் பிறக்க விரும்பிய பறவை பாஞ்சால நாட்டு மன்னனான விப்ரஜனின் மகனாகப் பிறந்தது. மந்திரிகளாகப் பிறக்க ஆசைப்பட்ட பறவைகள் இரண்டும் முதல் பறவையின் மந்திரிகளாகப் பிறந்தன. அந்த மந்திரியாகப் பிறந்த பறவைகளின் பெயர் புண்டீர்களும், சுவலகளும் பாஞ்சால மன்னனது அரச சபையில் இருந்த மந்திரிகளின் புத்திரர்களாவர். கெளசிக முனிவரின் ஏனைய மூன்று புதல்வர்களும் பற்றற்று வாழ்ந்தமையால் அவர்கள் பிராமணர்களாகப் பிறந்தனர்.

கெளசிக முனிவரின் புத்திரர்களால் கொல்லப்பட்ட பக் கல்யாணி என்ற பெயரில்

பிறந்தது. கல்யாணியைப் பிரமதத்தன் திருமணம் செய்தான். பிரமதத்தனிடம் ஒர் அதிசயமான போக்கு இருந்தது. அவன் சகல உயிரினங்கள் பேசும் பேச்சைப் புரிந்து கொள்வான்.

ஒருநாள் பிரமதத்தன் தனது மனைவியான

கல்யாணியுடன் ஒரு அழகிய நந்தவனத்தில் பொழுதைப் போக்கிக் கொண்டிருந்தான். கல்யாணி அறிவுள்ளவளாகவும், அன்புள்ளவளாகவும், கணவனைத் தெய்வமாக மதிப்பவளாகவும் இருந்தாள். அதனால் பிரமதத்தன் தனது மனைவியான கல்யாணி மீது பெரும் அன்பை வைத்திருந்தான். அப்போது தரையில் இரண்டு எழும்புகள் ஊர்ந்து வந்து கொண்டிருந்தன. அவை வரும்போது எதையோ பேசிக்கொண்டு வந்தது பிரமதத்தனுக்கு கேட்டது. ஆதனால் கல்யாணியுடன் பேசுவதை விட்டு விட்டு எழும்புகள் என்ன பேசுகின்றன என்று அவதானமாகக் கேட்டான்.

ஆண் எழும்பு பெண் எழும்பிடம் சிரித்தபடி கேட்டது, “நான் பேசிக்கொண்டே வருகிறேன். நீ பேச மறுக்கிறாய். வழக்கமாக வளவளவென்று அர்த்தமில்லாமல் பேசிக்கொண்டே இருப்பாய். இன்று நான் பலமுறை கேட்டும் பேசுகிறாயில்லை. ஏன் என்ன நடந்தது?”.

“என்னுடன் பேச வேண்டாம். அத்துடன் நான் பல்வேறுபட்ட எண்ணங்களுடன் போராடிக் கொண்டிருக்கிறேன். நீ பேசாமல் போ” என்றது பெண் எழும்பு.

“நான் உன்னைக் காதலித்து உனது வீட்டாரின் எதிர்ப்புக்கு மத்தியில் திருமணம் செய்தது உன்மீதுள்ள அளவற்ற காதலால்தானே. அப்படி இருக்க என்னோடு பேசாது விடலாமா? நான் எந்தத் தவறும் செய்யாமல் இருக்க ஏன் என்னைத் தண்டிக்கிறாய்?” என்று கேட்டது ஆண் எழும்பு.

“என்மீது நீ பெரும் அன்பு கொண்டுள்ளதாகச் சொல்வதெல்லாம் பொய். என்மீது உனக்கு அன்பிருந்தால் நேற்று உனக்குக் கிடைத்த ஒரு இனிப்புத் துண்டை, எனக்குத் தராமல் இன்னொரு பெண் எழும்புக்கு ஏன் கொடுத்தாய்? அதற்கான காரணத்தைச் சொல்” என்று கோபமாகக் கேட்டது.

“நான் அந்த எழும்பு நீதான் என்று நினைத்துக் கொடுத்துவிட்டேன்.

கொடுத்த பின்புதான் அது நீயல்ல என்று புரிந்து கொண்டேன். அது தற்செயலாக நடைபெற்றது. தயவு செய்து அதைப் பெரிதுபடுத்தாது என்னுடன் பேசு. நீ பேசாவிட்டால் எனக்கு வாழ்க்கையே வெறுத்துவிடும்” என்றது ஆண் எழும்பு. அவ்வாறு ஆண் எழும்பு கூறியும் பெண் எழும்பு சமாதானமடையாது ஆண் எழும்புடன் பேசாது ஊர்ந்து சென்றது.

இரண்டு

எழும்புகளின்

பேச்சைக்

கேட்ட

பிரமதத்தனுக்கு அடக்கமுடியாத சிரிப்பு வந்தது. அதனால் அவன் சற்றுப் பலமாகச் சிரித்தான். எதுவும் நடக்காதிருக்கப் பிரமதத்தன் சிரித்தது கல்யாணிக்கு வியப்பை அளித்தது. அதனால் அவள் கேட்டாள், “இப்போது எதற்காகச் சிரித்தீர்கள்?” பிரமதத்தன் சிரிப்பதை நிறுத்திவிட்டுச் சொன்னான், “உயிர்களில் பெண் இனத்திற்கு எப்போதும் கணவனின் மீது சந்தேகமிருக்கும். அங்க பார் ஊர்ந்து செல்லும் பெண் எழும்பு தனது கணவன் தனக்கு இனிப்புத் தராது இன்னொரு பெண்ணுக்கு இனிப்புக் கொடுத்துவிட்டதாகச் சொல்ல ஆண் எழும்பு பல தடவை தவறாகக் கொடுத்துவிட்டேன் என்னை மன்னித்துக்கொள். இனி நான் அவ்வாறு நடந்துகொள்ள மாட்டேன் என்று பலமுறை கூறியும் பெண் எழும்பு அதை நம்பாது ஆண் எழும்புடன் பேசாமல் செல்கிறது. ஆண் எழும்பு பாவம். அதனால் தான் சிரித்தேன் என்றான். அதைக் கல்யாணி நம்பவில்லை. அதனால் பிரமதத்தன் கவலைப்பட்டான். அன்று இரவு அவனின் கனவில் தோன்றிய மகாவிஷ்ணு, “கவலைப்படாதே. நானை விடியும் போது யாவும் சரியாகிவிடும்” என்று கூறினார்.

கௌசிக முனிவரின் புத்திரர்களில் நால்வர் சுதத்திரியவன் என்ற அந்தனைஞாக்குப் பிள்ளைகளாகப் பிறந்தனர். அவர்களுக்கு இல் வாழ்க்கையில் விருப்பமில்லாததால் காட்டுக்குச் சென்று தவம் செய்ய விரும்பினர். அவர்களுக்கு சுகத்திரியவன், திருதிமனன், தத்துவதர்சி, வித்தியாசந்தன், தயோத்சகன் எனப் பெயரிட்டிருந்தான். தனது பிள்ளைகள் நால்வரும் தவம் செய்யக் காட்டுக்குச் சென்றால், தன்னைக் கவனிக்க யாரும் இல்லாமல் போய்விடுவார்கள். அனாதையாகத் தனித்திருந்து துன்பப்பட்டு இறக்க வேண்டிய நிலை ஏற்படும். அதனால் தவம் செய்யப் போக வேண்டாம் என்று சுதத்திரியன் தடுத்தான்.

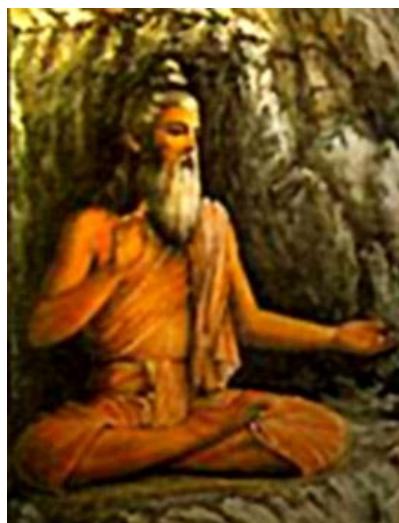

“தந்தையே, நீங்கள் நினைப்பது தவறு. நீங்கள் எக்காரணங் கொண்டும் தனிமையில் இருக்கமாட்டார்கள். உங்களுக்கு உணவும், பாதுகாப்பும் பிரம்மத்தன் கொடுப்பான். தேவையானளவு பொன்னையும், பொருளையும், திரவியங்களையும் அவனிடம் நீங்கள் கேட்டுப் பெற்றுக்கொள்ளலாம். அத்துடன் கார்க்க முனிவர், வேடர்களைப் பற்றியும், பறவைகள், மிருகங்களைப் பற்றியும் பிரம்மத்தனிடம் நினைவூட்டும்படி கூறியுள்ளார். அதை நினைவூட்டுங்கள்” என்று கூறிவிட்டு அவர்கள் தவம் செய்யக் காட்டுக்குச் சென்றனர்.

பிரம்மத்தன் கனவுகண்ட மறுநாள் சுதரித்திரன் அவனைச் சந்தித்துக் கதைப்பதற்காக வந்தான். அவனுக்குத் தேவையான அனைத்தையும் கொடுத்துவிட்டுச் சிலநாட்கள் கழிய இளவரசனான விச்வத்சேனனுக்கு முடிகுட்டிவிட்டு தவம் செய்வதற்காகக் காட்டுக்குச் சென்றான். அவனுடன் புண்டீர்களும், சுவலகளும் காட்டுக்குச் சென்று தவம் செய்தனர்.

10. வச்சிரங்கள்

காசியப முனிவரின் புத்திரர்களான மருத்துக்கள், அவர்களின் எதிரியான இந்திரனுடன் நண்பர்களாகியதால் கவலைப்பட்ட திதி தேவர்களை அழிப்பதற்காக ஒரு மகனைப் பெற வேண்டும் என்று நினைத்துக் காசியப முனிவரிடம் தனது விருப்பத்தை வெளியிட்டாள். அதற்குக் காசியப முனிவர் சொன்னார், “திதியே, இந்திரனை வெல்வதென்பது சுலபமான செயல்ஸ்ஸ. அவனை வெல்வதற்குரிய ஒரு புதல்வனைப் பெற வேண்டுமானால் நீ பல்லாயிரம் ஆண்டுகள் தவம் செய்தால்தான் பெறலாம். அது உன்னால் முடியுமானால் முயற்சி செய்” என்று கூறத் திதி காசியப முனிவரின் சொற்படி அவள் பல்லாயிரம் ஆண்டுகள் தவம் செய்து ஒரு திடகாத்திரமான ஒரு குழந்தையைப் பெற்றாள். அக் குழந்தையின் உடல் வச்சிரம் போல திடமாகவும், உறுதியாகவும் இருந்தமையால் காசியப முனிவர் அக் குழந்தைக்கு வச்சிரங்கன் எனப் பெயரிட்டு அன்புடன் வளர்த்து வந்தார்.

திதி வச்சிரங்கனுக்குத் தினமும் தான் இந்திரன் மீது கொண்ட பகையை எடுத்துரைத்து எப்படியாவது நீ அவனைக் கொண்று எனது சபதத்தை நிறைவேற்ற வேண்டும் என்று சொல்லி வளர்த்து வந்தாள். தாயின் மீது பெரும் அன்பு

வைத்திருந்த வச்சிரங்கள், “அம்மா, இந்திரனை அழிப்பதற்கென்று பல்லாயிரம் ஆண்டுகள் தவம் செய்து என்னை மகனாகப் பெற்றீர்கள். உங்களது எண்ணத்தை நான் நிறைவேற்றாது இருந்தால் நான் பிழந்ததில் பயன்இல்லாது போய்விடும். பொறுத்திருங்கள். எப்படியாவது இந்திரனோடு பெரும் போர் செய்து அவனைக் கைது செய்து உங்கள் முன் நிறுத்தி உங்களது நெடுநாளைய விருப்பத்தைப் பூர்த்தி செய்வேன். அதற்கு எனது தந்தையும் உதவியாக இருப்பார்” என்று வச்சிரங்கன் மிகவும் உறுதியாகக் கூறியபோது தனது மகன் இந்திரனைக் கட்டாயம் கொல்வான் என்று திதி நம்பி மிக்க மகிழ்வடைந்தாள்.

சிலகாலம் செல்ல வச்சிரங்கன் தனது தந்தையிடமும் தாயிடமும் ஆசிபெற்று இந்திரலோகம் சென்று இந்திரனுடன் போர் தொடுத்தான். பெரும் பலவானான வச்சிரங்கனோடு இந்திரனால் போர் செய்ய முடியவில்லை. அவனது படைவீரர்களான தேவர்கள் வச்சிரங்கனது தாக்குதலைச் சமாளிக்க முடியாது தப்பியோட, இந்திரனை வச்சிரங்கன் கைது செய்து தாயின் முன் கொண்டு வந்து நிறுத்தினான்.

வச்சிரங்கனால் இந்திரன் கைது செய்யப்பட்டு திதியின் முன் நிறுத்தியதைக் கேள்விப்பட்ட பிரம்மாவும், காசியப முனிவரும் அங்கு வந்தனர். காசியப முனிவர் தனது மகனான வச்சிரங்கனுக்குச் சொன்னார், “மகனே, இந்திரன் எம்மை மதிப்பதில்லை. தான்தான் தேவர்களின் தலைவன், தன்னை யாராலும் எதுவும் செய்ய முடியாது என்ற நினைப்பில் தான் என்னையும், உனது தாயாரையும் அவமதித்தான். அதனால் தான் உனது தாயான திதி அவன் மீது ஆத்திரம் கொண்டு பல்லாயிரமாண்டுகள் தவமிருந்து உன்னைப் பெற்றாள். முன்பு இந்திரனைக் கொல்லவேண்டும் என்ற வெறி எனக்கு இருந்தமையால் நீ எனக்குப் பிறந்தாய். பெரும் வீரனான நீ பலவீனனான இந்திரனைக் கொல்வது முறையல்ல. நீ அவனைக் கொல்லத் தேவையில்லை. ஆணவ மிகுதியால் பெரும் அநியாயங்களைச் செய்த இந்திரனைத் தோற்கடித்து அவனைக் கைது செய்தமை அவனது ஆணவம், செருக்கு, திமிர், அதிகாரம் அனைத்தையும் அழித்தது அவனைக் கொன்றதற்குச் சமமானதாகும். எதிரியைப் போர்க்களத்தில் கொல்வது தான் வீரம். கைது செய்து கொல்வது பழிவாங்கல். அதனால் அவனை விட்டு விடு” என்றார்.

“**தந்தையே, இந்திரனைக் கொல்வது எனது நோக்கமல்ல.** தாயின் விருப்பம். அதை நான் நிறைவேற்றிவிட்டேன். இப்போது இந்திரன் செத்தவன் தான். அவனை மீண்டும் கொல்வது பாவம். அதனால் அவனை விட்டு விடுகிறேன். தாங்கள் என்னைத் தவம் செய்ய அனுமதிக்க

வேண்டும். அதுதான் நான் தங்களிடம் கேட்கும் வரம்” என்றான் வச்சிரங்கன்.

தனது மகளின் வீரத்தைப் புகழ்ந்த காசியப முனிவர், “மகனே, உனது விருப்பம் எதுவோ அதைச் செய் எமக்கு இடர் ஏற்படும் காலத்தில் உந்து உதவும்” என்றார்.

“**தந்தையின் சொல்லைக் கேட்டு இந்திரனை விடுவித்த உனக்கு நான் ஒரு பரிசுதா விரும்புகிறேன்**” என்று கூறிய பிரம்மதேவர் ‘வரங்கி’ என்றொரு பேரழகியை உருவாக்கி வச்சிரங்கனுக்கு அவளைத் தீருமணம் செய்து வைத்தார்.

அதன்பின் வச்சிரங்கன் பல்லாயிரம் ஆண்டுகள் தவம் செய்தான். அவன் தவம் செய்தமையால் அவனது மனைவியான வரங்கியும் அவனுடன் சேர்ந்து தவம் செய்தாள்.

தன்னைத் தோற்கடித்துக் கைது செய்து அவமானப் படுத்தியதால் பெருங்கோபங் கொண்ட இந்திரன் குரங்கு வடிவமெடுத்து வச்சிரங்கனின் ஆச்சிரமத்திற்குச் சென்று அவ் ஆச்சிரமத்தை அழித்தான். மரங்களை வேரோடு பிடுங்கி எறிந்தான். பகுமையான புங்களையும்,

நந்தவனத்தையும் ஆடு உருவெடுத்து மேய்ந்து அழித்தான். அதன்பின் பெருமழையைப் பெய்து ஆச்சிரமத்தை வெள்ளத்தால் மூழ்கடித்தான். வச்சிரங்கன் இந்திரனின் செய்ப்பாடுகளைத் தடுக்காது பொறுமையுடன் அவன் செய்பவற்றை அவதானித்துக் கொண்டிருந்தான். பின் இந்திரனைக் கொல்லக்கூடிய ஒரு மகனைப் பெறவேண்டும் என்று நினைத்து பிரம்மதேவரை நோக்கிப் பலகாலம் தவம் செய்தான். அவனது தவத்தின் வலிமையை உணர்ந்து பிரம்மதேவர் அவன்முன் தோன்றினார். வச்சிரங்கன் மிகவும் மகிழ்ந்து, “பிரம்மதேவரே, அன்று நான் இந்திரனைக் கொன்றிருந்தால் இன்று இவ்வாறு நடத்திராது. தங்களின் விருப்பத்தைப் பூர்த்திசெய்யவே அவனை மன்னித்துவிட்டேன். அதை மறந்து என்னைத் தவம் செய்யவிடாது குழப்புகிறான். இது நியாயமா? இப்போது இந்திரன் மீது எனக்குப் பெரும் கோபம் மூண்டுள்ளது. அது தனிய வேண்டுமானால் இந்திரனைக் கொல்ல வேண்டும். அதனால் அவனைக் கொல்லக் கூடிய ஒரு மகனை எனக்கருள வேண்டும்” என்று வணங்கினான்.

அவனது கோரிக்கை நியாயமானது என்று உணர்ந்த பிரம்மதேவர், “வச்சிரங்கா,

தேவர்கள் உனது மகனின் பெயரை நினைத்தாலே கலங்கக் கூடிய சிம்மசொர்ப்பனம் போன்ற பெரும் வீரன் உனக்கு மகனாகப் பிறப்பான். அவனுக்குத் தாரகன் என்று பெயர் வை” என்று கூறி மறைந்தார். வச்சிராங்கன் தனது மகனான தாரகனுக்கு உரிய வயது வந்ததும் அவனுக்கு முடிகுட்டிவிட்டுக் காட்டுக்குச் சென்று தவம் செய்யலானான்.

தாரகன் வகும்

முடிகுடிய தாரகன் தனது பலம் தேவர்களை அழிக்கப் போதுமானது அல்ல எனத் தெரிந்து பரிகபத்திரமலையை அடைந்து அங்கிருந்த ஒரு இருண்ட குகையில் உணவையும், நீரையும் ஒதுக்கிவைத்துவிட்டுக் கடுந்தவம் செய்தான். அத்துடன் தனது உடலில் இருந்து தசைகளை வெட்டி எடுத்து அக்கினியில் இட்டும் வந்தான். அதனால் மிக்க கவலையடைந்த பிரம்மதேவர் அவன்முன் தோன்றி, “இக் கோரமான யாரும் செய்யாத தவத்தை என்ன வரம்பெற நீ செய்கிறாய்” என்று கேட்டார்.

“பிரம்மதேவரே, உமக்கு எமது வம்ச வரலாறு தெரியும். எனது தந்தை இந்திரனைக் கொல்ல முயன்றபோது நீர் வந்து தடுத்ததால் தான் இந்திரன் உயிர்தப்பினான். அந்த நன்றியை உணராது மீண்டும் செருக்கடைந்து அவன் எம்மை அழிக்க முயல்கிறான். அதனால் தேவர்களை அழிக்கும் வரை நான் இறக்கக்கூடாது அத்துடன் நான் நடமாடுவது யாரின் கண்களுக்கும் தெரியக்கூடாது” என்று கேட்டான்.

இதைக் கேட்ட பிரம்மதேவர், “தாரகா, மரணமில்லாத வரத்தை யாராலும் தரமுடியாது. அதனால் மரணமடைவதைத் தவிர்த்து வேறு வரங்களைக் கேள்” என்றார். அதைக்கேட்ட தாரகன், “பிரம்மதேவரே, அப்படியானால் ஏழு வயது நிறையாத ஒரு பாலகனால் தான் நான் கொல்லப்படல் வேண்டும்” என்று கேட்டான். அவ்வரத்தைக் கொடுத்து விட்டுப் பிரம்மதேவர் மறைந்து விட்டார்.

வரம்பெற்ற தாரகன் உடனடியாகத் தனது அசுரபடைகளைத் திரட்டிச் சென்று தேவர்களுடன் கடுமையாகப் போர் செய்தான். விஷ்ணுவிடம் வரம்பெற்ற காலநேமி என்ற அசுரன் விஷ்ணுவோடு போர் செய்தான். விஷ்ணு தனது கதாயுதத்தால் அவனைத் தாக்க அவன் மயங்கிப்போனான். அவன் மயங்கியதைக் கண்ட அரக்கர்களின் தலைவனான கிராசனன் என்ற கொடிய பலம்மிக்க அரக்கன் விஷ்ணுவோடு போர் செய்ய விஷ்ணு தனது

சக்கராயுதத்தை ஏவி, அவனது தலையைத் துண்டித்தார். அதைக் கண்ட ஜம்மா என்ற பலம்மிக்க கொடிய அரக்கன், விஷ்ணுமீது கடுஞ்சினாங் கொண்டு விஷ்ணுவைத் தாக்கினான். அதைக் கண்ட இந்திரன் ஜம்பா என்ற அரக்கனைத் தனது ஆயுதத்தால் தாக்கிக் கொன்றான்.

தேவர்களுக்கும், அசுரர்களுக்கும் பெரும் போர் ஏற்பட்டது. தேவர்களால் அசுரர்களை வெல்ல முடியவில்லை. தேவரின் படைவீரர்கள் உயிர் தப்பினால் போதுமென்று நினைத்துத் தப்பி ஒடினர். தேவர்கள் செய்வதறியாது திகைத்துச் சிவபெருமானைச் சரணடைந்து தம்மைக் காப்பாற்றுமாறு வேண்டினர். தேவர்களுக்கு ஆறுதல் மொழிகள் கூறிய சிவபெருமான், “சிவபாலனான முருகன் பிறந்ததும் உங்களது துயரங்கள் யாவும் மறைந்துவிடும். அதுவரை பொறுமையா இருங்கள்” என்றார்.

காமனை ஏறித்தல்

சௌனகாதி முனிவர்கள் சூதமுனிவரை நோக்கி, “சிவபெருமானையும் மோகிக்க வைத்த காமம் எத்தகையது? காமனின் செயல்களைவை என்பதை விபரமாகக் கூறுங்கள்” என்று கேட்கச் சூதமுனிவர் சொல்லத் தொடங்கினார்.

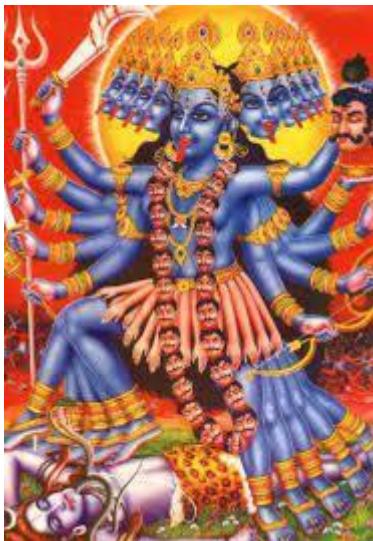
“**முனிவர்களே, காமத்தின் சொருபமானது பிரம்ம, விஷ்ணு, ருத்திரன் ஆகியோரின் சொருபமாக இருப்பதும், எல்லாச் சீவன்களுக்கும் ஆத்மருபமாகவும் இருப்பது.** அது தன்னைக் காட்டிலும் விரும்பத்தக்கது, பிறிதொன்றுமில்லாதவாறு விளங்குவது. இதைப் புத்தியினாலும் ஸ்பரிசத்தினாலும் உணரலாம். பரம்பொருளாலேயே உண்டாகும் விகாரம் தான் காமம். உலகில் உள்ள யாவும் சர்வேஸ்வரனது ருபமாகும். காமமும் நாணமும் சர்வேஸ்வரனால்தான் பிறப்பிக்கப்பட்டன. இலக்குமியுடன் ஆதிசேடன் மிது திருப்பாற்கடலில் யோக நித்திரை கொள்ளும் விஷ்ணுமுர்த்திக்குப் புத்திரனாகப் பிறந்தவன் தான் காமன். அக்காமனே உலகங்களுக்கெல்லாம் மிகப் பிரியமுள்ளவனாகத் திகழ்கிறான். அவன்

கைலாயத்தில் யோகநிட்டடையில் இருந்த சிவபெருமானை எவ்வகையிலும் காமமுறச் செய்ய வேண்டும் என்று தேவர்கள் வேண்ட, மன்மதன் மலரம்புகளைக் கொண்டு சிவபெருமான் தவம் செய்யுமிடத்தை அடைந்தான். அவன் சிவபெருமான் அவனைப் பார்த்து, “நீ யார்?” என்று கேட்டார். “நான் மன்மதன். தங்களை மோகமூட்ட வந்துள்ளேன்” என்று கூறிக் காமத்தைப் பெருக்கும் அம்புகளைத் தொடுத்தான். சிவபெருமான் பெரும் கோபங் கொள்ள, அவரின் நெற்றிக் கண்ணில் இருந்து புறப்பட்ட அக்கினி அவனை எரித்துச் சாம்பலாக்கியது.

எரிந்து சாம்பலான மன்மதன் சிவனின் வரப்படி துவாரகையில் கிருஷ்ணனுக்கு பிரத்யுமனன் என்ற மகனாகப் பிறந்தான். இரத்மியனின் புத்திரி மாயாவதியாகப் பிறந்தாள். இருவரும் திருமண வயதை அடைந்தனர். மாயாவதியின் அழகில் மயங்கிய சம்பரன் என்ற அசரன் அவளைத் திருமணம் செய்வதற்காகத் தனது நகரத்திற்கு அவளைப் பலவந்தமாகத் தூக்கிச் சென்றான். சிவனின் வரப்படி பிரத்யுமனன் சம்பரன் என்ற அசரனைக் கொன்று மாயாவதியைத் திருமணம் செய்தான்” என்றார் சூதமுனிவர்.

12. காளி தோண்றல்

அசுரர்களின் கொடுமைகளைத் தாங்க முடியாத தேவர்கள் சிவபெருமானிடம் முறையிடச் சிவபெருமான் உமாதேவியாரை வணங்கும்படி கூறினார். தேவர்களின் தோத்திரத்தால் மகிழ்ந்த தேவி, தனது தேகத்திலிருந்து ஒரு சக்தியைத் தோற்றுவித்தாள். அச் சக்தி பராசக்தியில் இருந்து தோற்றுவிக்கப்பட்டதால் கௌசிகை என்றும், அத்தோற்றுமானது கருமையும், அகோரத்தன்மையுடனும் இருந்ததால் பத்திரகாளியென்னும், அசுரர்களுக்குப் பயத்தை ஊட்டுவதாக இருந்ததால் காளராத்திரி என்றும் பெயர் பெற்றாள். அந்த மகாதேவி தேவர்களை அன்புடன் நோக்கி, “தீயவர்களை அழித்து நல்லவர்களைக் காப்பதே இவ் அவதாரத்தின் நோக்கமாகும். அதனால் பயப்படாதீர்கள். விரைவில் உங்கள் எதிரிகளான சும்பநிசும்பர்களை அழித்து உங்களைக் காப்பேன்” என்றாள். பின் சும்பநிசும்பரது நாட்டுக்குச் சென்று ஒரு பூங்காவில் இருந்து மிகவும் இனிமையாகப் பாடினாள். அந்தக் கானத்தின் இசையால் சகல ஜீவராசிகளும் மெய்மறந்தன. அப்போது அவ்வழியாக வந்த சண்டன், முண்டன் என்ற அசுரர்கள் அவளது இசையாலும், அழகாலும் மயங்கிச் சும்பாசரணிடம் ஓடிச் சென்று வர்ணிக்க முடியாத ஒரு பேரழகி மிகமிக இனிமையாகப் பூந்தோட்டத்தில் இருந்து பாடுகிறாள்.

அப்படியான ஒரு இனிமை நிறைந்த பாடலை நான் கேட்டதில்லை. மிருகங்கள், பறவைகள் கூட அப்பாடலின் இனிமையால் மெய்மறந்து நடப்பவை தெரியாது மயங்கிக் கிடக்கின்றன. அவளை அரண்மனைக்கு அழைத்து வந்து உங்கள் பிரிய நாயகியாக்கிக் கொள்ளுங்கள்” என்றான்.

சும்பாகரனுக்கு, முண்டன் சொல்வதைக் கேட்டதும் காமம் தலைக்கேறியது. அதனால் அருகில் இருந்த சுக்ரீவன் என்ற அசுரனைப் பார்த்து, “சுக்ரீவா, நீ அழகிகளை வசப்படுத்துவதில் வல்லவன். அதனால் பூந்தோட்டத்திற்குச் சென்று பாடிக் கொண்டிருக்கும் அழகியை இனிமையாகப் பேசி அழைத்து வா. பெண்கள் மென்மையானவர்கள் அவர்கள் வன்முறையை விரும்பமாட்டார்கள். அதனால் இனிமையாகப் பேசி அவளின் மனதை இனிக்ப்பண்ணிச் செயற்படு. ஆகையால் சாமம், தானம் என்ற இருவகையான மனதைக் கவரும் மொழிகளைப் பரிவுடன் பேசி தந்திரமாக அழைத்து வா” என்றான்.

அதைக் கேட்ட சுக்ரீவன், தேவி இருக்கும் பூஞ்சோலையை அடைந்து, “பேரழகான கவற்சி மிக்க பெண்ணே, உனது எழில் எமது நாட்டுப் பெண்களைவிட ஆயிரம் மடங்கு உயர்வாக உள்ளது. அதை முண்டன் சொல்லக் கேட்ட எமது அரசனான சும்ப மகாராசன் உன்னை விரும்புகிறார். அதனால் தான் என்னை உன்னிடம் தூதாக அனுப்பியுள்ளார். உனது விருப்பத்தைக் கூறினாயேயானால் அதை நான் எமது அரசரிடம் சொல்லி ஆவண செய்கிறேன்” என்றான்.

“தூதனே, உனது அரசர்களான சும்பனையும், நிசும்பனையும் நான் அறிவேன். அவனின் செல்வ வளங்களையும், பலத்தையும் நான் அறிவேன். அவனை உலகில் உள்ள யாராலும் வெல்ல முடியாது என்று கேள்விப்பட்டமையால் தான் அவனைப் பார்க்க ஆசையுடன் வந்துள்ளேன். அதனால் நான் சொல்பவற்றை அவனை நீ ஒரு தனிமையான இடத்திற்கு அழைத்துச் சென்று சொல், “சும்பா, உன்னைப் போல ஒரு பெரும் பலசாலி மூவுலகிலும் இல்லை. அது போல எல்லா உலகங்களிலுமுள்ள செல்வங்களையெல்லாம் அபகரித்து வந்த பெரும் தனவந்தன், சுந்தர ரூபன், தருமவள்ளல். உலகில் உள்ளவர்கள் உன்னைப் புகழ்ந்து கூறும் வார்த்தைகளைக் கேட்டு எனது செவிகள் இனிக்கின்றன. எனது தோழிகளிடம் என்னை விடப் பலசாலியான ஒருவனையே நான் திருமணம் செய்வேன் எனச் சபதமிட்டுள்ளேன். அவனோடு யுத்தம் செய்து அவன் என்னை வென்றால்தான் நான் அவனைத் திருமணம் செய்வேன். அதற்காகத்தான் நான் இங்கு வந்திருக்கிறேன். அதனால் என்னுடன் போர் செய்து என்னை நீ வென்ற பின்புதான் நான் உன்னை மணப்பேன் என்று சொல்” என்றாள்.

13. கட்டட நிர்மானம்

கட்டட நிர்மானத்துறையில் பிரதிவீர், சத்திரி முனிவர், வசிட்ட முனிவர், விசுவகர்மா, மயன், நாரதமுனிவர், நக்னஜிதன், விஹ்வலக்சன், புராணதரன், பிரம்மா, கர்த்திகேயன், நந்தீஸ்வரன், சௌனகன், கர்க்க முனிவர், வாசதேவர், அனிருத்தன், சுக்கிரன், பிரகஸ்பதி ஆகிய பதினெட்டுப்பேர் நிபுணத்துவம் வாய்ந்தவர்களாக இருந்து அக்காலக் கட்டிடத் தொழிலை வளப்படுத்தியதாகப் புராணங்கள் விதந்து கூறுகின்றன.

கட்டம் அமைக்கும் முன் செய்ய வேண்டியதை

1. **சித்திரை மாதத்தில் அத்திபாரம் அமைத்தல் கட்டிட வேலைகளை ஆரம்பித்தல் ஒருபோதும் செய்யக்கூடாது. செய்தால் அக் கட்டிடம் பூர்த்தியாகாது. குடும்பத்தவர் கடும் நோயாளியாவர். இறக்கவும் கூடும்.**
2. **வைகாசி மாதத்தில் கட்டட வேலைகளை ஆரம்பிக்கச் சிறந்த பல சுபவேளைகள் உண்டு. வைகாசி மாதத்தில் வரும் சுபவேளையில் ஆரம்பிக்கப்படும் கட்டிட வேலைகள் நாராயணனின் அருளால் தங்குதடையின்றி நிறைவேறும். குடும்பத்தினருக்கு மங்கலம் உண்டாகும்.**
3. **மார்கழிமாதம். மாசிமாதம், பங்குனி மாதம் ஆகிய மாதங்களில் வரும் சுபமுகர்த்த வேளையில் கட்டிட நிர்மான வேலைகளை ஆரம்பிக்கலாம். மங்கலகரமாகக் கட்டிட வேலைகள் பூரணமடையும். மகிழ்ச்சி உண்டாகும்.**

மார்கழி மாதத்தில் கட்டிட வேலைகளை ஆரம்பிப்பவர்கள் தானியவிருத்தியையும், பணத்தையும் பெறுவர். மாசி மாதத்தில் கட்டிட வேலைகளைத் தொடங்குபவர்களுக்குக் கட்டடம் கட்டத் தேவையான பொருட்கள் யாவும் இலகுவாக வந்து சேரும். செல்வமும்

சேரும். பங்குனி மாதத்தில் கட்டிட வேலைகளைத் தொடங்கினால் அரசரால் உதவியும், பொற்சேர்க்கையும் உண்டு. நல்ல பலமான அறிவுள்ள புத்திரர்கள் பிறப்பார்கள்.

4. **ஆணி, ஆவணி, புரட்டாதி, ஜப்பசி மாதங்களும் கட்டிட வேலை தொடங்குவதற்கு உகந்த மாதங்களாகும்.**

ஞாயிற்றுக்கிழமையையும், செவ்வாய்க்கிழமையையும் கட்டிட வேலைகளை தொடங்குவதைத் தவிர்க்க வேண்டும். இவ்விரு கிழமைகளும் உகந்தவை அல்ல. கட்டிடம் முழுமையடையாது. பணம், பொருள் தேவையில்லாத விடயங்களில் செலவாகும். தரித்திரம் குடிகொள்ளும். நட்சத்திரங்களில் அஸ்வினி, ரோகினி, மூலம், உத்தரம், உத்தராடம், உத்திரட்டாதி, மிருகசீரிடம் ஆகிய நட்சத்திரங்களில் வசதியான பொருத்தம் மிகுந்த நட்சத்திரத்தில் கட்டிட வேலைகளைத் தொடங்கினால், விரைவாக வேலைகள் முடியும். குடும்பமும் நலமாக வாழும். கட்டிடம் சுட்டுவதற்கான இடத்தைத் தேர்ந்தெடுப்பதற்கு வாஸ்துசாஸ்திரத்தைப் பின்பற்றுதல் வேண்டும்.

கோவில் வீடுகளின் அமைப்பு

1. **விஷ்ணுவின் கோவில்களுக்கு நான்கு பக்கமும் வாசல் விடுதல் வேண்டும்.** அதுபோல எல்லாக் கோவில்களுக்கும் வாசல் விடலாம். ஆனால் வீடுகளுக்கு ஒரு வாசல் மட்டுமே இருத்தல் வேண்டும்.
2. **மேற்கில் வாசல் இல்லாத வீட்டை ‘நந்தியவர்த்தம்’ என்றும், தெற்கில் வாசல் இல்லாத வீட்டை ‘வர்த்த மனம்’ என்றும், கிழக்கில் வாசல் இல்லாத வீட்டை ஸ்வஸ்திகர் என்றும், வடக்கில் வாசல் இல்லாத வீட்டை ‘ருசிகம்’ என்றும் அழைப்பதாக மச்சபுராணம் கூறுகிறது.**

கோவில் மண்டபங்களில் தூண்களின் அமைப்பு

1. அறுபத்து நான்கு தூண்களைக் கொண்டது புத்தக மண்டபம்.

2. அறுபத்தூரண்டு

கொண்டது புஷ்பபத்திர மண்டபம்.

தூண்களைக்

3. அறுபது தூண்களைக் கொண்டது கவரத மண்டபம்.
4. ஜம்பத்தெட்டுத் தூண்களைக் கொண்டது அமிர்தநந்தன மண்டபம்.
5. ஜம்பத்தாறு தூண்களை உடையது தெளாஷல்ல மண்டம்.
6. ஜம்பது நான்கு தூண்களை உடையது புத்தி சங்கீரண மண்டபம்.
7. ஜம்பத்திரண்டு தூண்களை உடையது கஜபத்திர மண்டபம்.
8. ஜம்பது தூண்களை உடையது ஜயவாக மண்டபம்.
9. நாற்பத்தெட்டுத் தூண்களை உடையது ஸ்ரீவத்சஸ்ய மண்டபம்.
10. நாற்பத்தாறு தூண்களை உடையது விஜய மண்டபம்.
11. நாற்பத்து நான்கு தூண்களை உடையது வாஸ்து கீர்த்தி மண்டபம்.
12. நாற்பத்திரண்டு தூண்களை உடையது சிருஞ்ஜயம மண்டபம்.
13. நாற்பது தூண்களை உடையது யஜ்ஞபத்தர மண்டபம்.
14. முப்பத்தெட்டுத் தூண்களை உடையது விசால மண்டபம்.
15. முப்பத்தாறு தூண்களை உடையது கஷ்ணிஷ்ட மண்டபம்.
16. முப்பத்து நான்கு தூண்களை உடையது சத்ருமார்த்த மண்டபம்.
17. முப்பத்திரண்டு தூண்களை உடையது பாகபஞ்ச மண்டபம்.
18. முப்பது தூண்கள் உடையது நந்தன மண்டபம்.
19. இருபத்தெட்டுத் தூண்களை உடையது மாவை மண்டபம்.
20. இருபத்தாறு தூண்களை உடையது மானபத்திரக மண்டபம்.
21. இருபத்து நான்கு தூண்களை உடையது சுக்கிரீவ மண்டபம்.
22. இருபத்து இரண்டு தூண்களை உடையது கரித மண்டபம்.
23. இருபது தூண்களை உடையது கர்சிகர மண்டபம்.
24. பதினெட்டுத் தூண்களை உடையது சதுர்த்திகா மண்டபம்.
25. பதினாறு தூண்களை உடையது சிம்ம மண்டபம்.
26. பதின்நான்கு தூண்களை உடையது சியாம பத்திர மண்டபம்.
27. பன்னிரண்டு தூண்களை உடையது சமுத்திர மண்டபம். இந்த இருபத்தேழு மண்டபங்களையும் முக்கோண வடிவில் அல்லது அரைவட்ட வடிவில், அல்லது செவ்வக வடிவில் கோவிலின் அமைப்புக்கேற்ப கட்டலாம்.

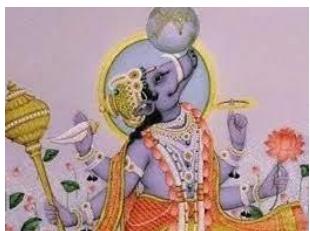
விக்கிராங்களின் அமைப்பு

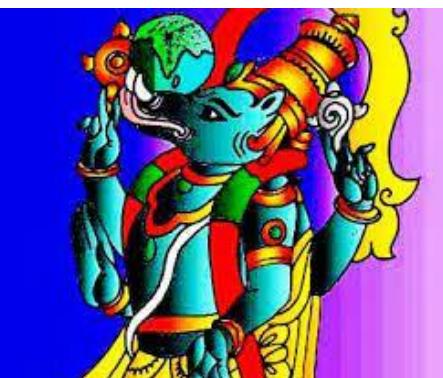
மகாவிஷ்ணுவின் அவதாரங்களுக்கேற்ப எவ்வாறு திருவுருவங்களை அமைத்தல் வேண்டும் என்று விளக்கமாகக் கூறப்பட்டுள்ளது.

1. மச்ச அவதாரம் -

மீனப் போன்ற உடலமைப்பு.

2. சர்ம அவதாரம் - ஆமை வாடவாழன் உடலமைப்பு.

3. ஓ. வராக அவதாரம் - இந்திருவருவம் பன்றியின் முகத்தை உடையதாகவும், மனித உடலைக் கொண்டதாகவும் இருக்கும். வலது பக்கத்தில் கதாயுதமும், ஏனைய ஆயுதங்களும் இடம்பெறும். இடப்புறத்தே லட்சமியுடன் தாமரை மலர் இருக்கும். லட்சமி முழங்கையில் அமர்ந்திருப்பாள். பூமியும் அதைத் தாங்கும் அனந்தாழ்வாரும் மூலத்தருகே இருத்தல் வேண்டும்.

3. ஓ. வராக அவதாரத்துக்குரிய திருவுருவத்தை அமைக்கும் இரண்டாவது முறை இங்கு கூறப்படுகிறது. திருவுருவத்திற்கு அமைக்கப்பட்ட நான்கு கைகளில் ஒன்று வாசகியைப் பற்றியிருக்கும். இடக்கை பூமியைத் தூக்கி வைத்திருக்கும். காலடியில் லட்சமி

அமர்ந்திருப்பாள். வலப்புறக் கைகளில் சக்கராயுதம், வாள், தண்டம், அங்குசம் ஆகியன இருக்கும். இடப்புறக் கைகளில் சிங்கம், தாமரை மலர், கதை, பாசம் இருக்கும். அத்துடன் வலப்புறத்தில் கருடனும் இருப்பான். விஸ்வரூபத்தின் போது நான்கு முகங்களும் இருப்து கைகளும் இருக்கக் கூடியதாகத் திருவுருவம் அமைக்கப்படல் வேண்டும்.

4. நரசிம்மத் திருவுருவம். மனித உடல், சிங்கத்தலை, நான்கு கைகள். இரண்டு கைகளில் கதையும், சக்கராயுதமும் இருக்கும். மற்ற இரண்டு கைகளும் அசரனது உடலைக் கிழித்து அவனது

குடலை மாலையாக அணிவது போல இருக்கும். மடியில் அசுரன்து உடல் கிடத்தப்பட்ட நிலையில் இருத்தல் வேண்டும்.

- 5. வாமணத் திருவுருவம்.** மிகவும் குள்ளமான தோற்றும். ஒரு கையில் தண்டம். மறுகையில் குடை இருத்தல் வேண்டும். சில வாமணத்திருவுருவங்களுக்கு நான்கு கைகள் அமைக்கப்பட்டிருக்கும்.

- 6. யரசராமரின் திருவுருவம்.** கைகளில் கத்தி, கோடரி, வில், அம்பு இருக்கக் கூடிய முறையில் இத்திருவுருவம் அமைக்கப்படல் வேண்டும்.

- 7. ஶந்தர் திருவுருவம்.** இரு கைகளானால் ஒருகையில் வில்லும், மறுகையில் அம்பும் கொண்டதாக அமைக்கப்பட வேண்டும். சில திருவுருவங்கள் நான்கு கைகள் கொண்டனவாகவும் அமைக்கப்படுவதுண்டு. நான்கு கைகளானால் மற்ற இரு கைகளிலும் கத்தியும், சங்கும் கொண்டதாக அமைக்கப்படல் வேண்டும்.

- 8. பலராமர் திருவுருவம்.** இத் திருவுருவமும் இரண்டு கைகளைக் கொண்டதாகவும், நான்கு கைகளைக் கொண்டதாகவும் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. இரண்டு கைகளானால் ஒன்றில் கதை, மற்றதில் கலப்பை. நான்கு கைகளானால் இடதுபுற மேற்கையில் கலப்பை, கீழ் சங்கும் கொண்டிருக்கும். வலப்புறத்து மேற்கையில் முசலம், கீழ்க்கையில் சக்கரம். இவ்வாறான முறையில் பலராமர் திருவுருவம் அமைக்கப்படல் வேண்டும்.

- 9. கிருஷ்ண பகவரனின் திருவுருவம்.** இரண்டு கைகள் ஒன்றில் புல்லாங்குழல், அல்லது புல்லாங்குழல் கொண்டை. அதில் மயிற்பீலி இருக்கும். மிகவும் அற்புதமான அழகிய திருவுருவம் இது.

- 10. புத்தர்.** எளிமையான அழகிய திருவுருவம். மிக மிகச் சாந்தமான முகம். இடுப்பில் சிறுதுணி, மேல் நோக்கிய இதழ்கள் கொண்ட தாமரையில் அமர்ந்திருத்தல். நீண்ட காதுகள். நிர்மலமான இதயம், அழகான முகம் கொண்டிருத்தல் வேண்டும்.

- 11. கல்கி.** கையில் வில்லையும் அம்புராத்துணியையும் தாங்கியபடி இருத்தல். அந்தணரதுவடிவம், நான்கு கைகள். அவற்றில் முறையே கத்தி, சக்கரம், ஈடு, அம்பு இருக்கும். குதிரையில் அமர்ந்திருந்து சக்கராயுதத்தால் போர் முழுக்கம் செய்யும் அந்தணரின் வடிவம்.

- 12. அ) விழ்ஞா.** வலப்புறத்தில் மேலே உள்ளங்கையில் கதை. கீழ்க்கையில் சங்கு.

இடப்புறமேற் கையில் சக்கராயுதம், கீழ்க் கையில் அபயஹஸ்தம். நான்கு கைகளைக் கொண்ட அழகான திருவுருவம் இது. திருவுருவத்தின் இரு புறங்களிலும் பிரமனும், ஈசனும் இருப்பார்கள்.

- 12. ஆ)** இத் திருவுருவத்தில் விஷ்ணுவுக்கு எட்டுக் கைகள் உண்டு. அவர் கருடனின் மீது அமர்ந்திருப்பார். வலப்புறத்தில் உள்ள மூன்று கைகளில் கத்தி, கதை, அம்பு என்பனவும், இடப்புறத்தில் உள்ள மூன்று கைகளில் வில், கடம், கடகம், கமலம் ஆகியனவும் இருக்கும். ஏனைய இரு கரங்களும் பக்தர்களுக்கு அபயம் அளித்துக் கொண்டிருக்கும். அருள் பாலிக்கும் கரங்கள் அவை.
- 13. பிரத்யமனன்.** வலது புறத்தே இருக்கும் கைகளில் வஜ்ராயுதமும், சங்கும் இருக்கும். இடப்புறக் கைகளில் வில்லும், அம்பும் இருக்கும். சில திருவுருவங்களில் நான்கு கைகளிலும் கதை இருக்கும். பிரத்தியுமனன் கிருஷ்ணனுக்கும் ருக்மிணிக்கும் பிறந்த மகனாவான்.
- 14. அனிருத்தன்.** தோற்றுத்தில் நாராயணனைப் போலவே இருப்பான். இவனுக்கு நான்கு கைகள் உண்டு.

- 15. பிரம்மன்.** நான்கு கைகள், நான்கு முகம், நான்கு முகங்களும் நான்கு திசைகளையும் பார்த்தவாறு அமைந்திருக்கும். அன்னவாகனத்தில் அழகாக அமர்ந்திருப்பார். வலப்புறக் கைகளில் ஜபமாலையும், கோமக் கரண்டியும் இருக்கும். இடக் கைகளில் கமண்டலமும் சிறிய நெய்ப்பாத்திரமும் அமைந்திருக்கும். இவரின் வலப்பக்கத்தில் சரஸ்வதியும், இடப் பக்கத்தில் சாவித்திரியும் அமர்ந்திருப்பார்கள்.

- 16. யள்ளிகொள்ளும் யர்தாமன்.** பாற்கடலில் ஆதிசேசன் மீது படுத்திருத்தல். முக்காலங்களையும் குறிக்கும் மூன்று கண்கள். நாபியில் இருந்து நீண்டதாகச் செல்லும் தாமரையின் காம்பு, மலர்ந்த தாமரையில் நான்கு முகங்களுடன் அமர்ந்திருக்கும் தோற்றும். லட்சுமி அவரது பாதங்களை வருடியவாறு இருப்பாள். விமலை தலைப்பக்கத்திலிருந்து சாமரை வீசிக்கொண்டிருப்பாள். இத்தகைய வடிவமைப்புடையதாகவே பள்ளி கொண்ட பரந்தாமனின் திருவுருவம் அமைந்திருத்தல் வேண்டும்.

- 17. ருத்திரகேசவன்** என்ற விஷ்ணு இது ஓர் அழகான திருவுருவம். இதன் வலப்பக்கத்தில் மகாதேவர் இருப்பார். இடப்பக்கத்தில் விஷ்ணு இருப்பார். வலது பக்கத்தில் இருக்கும் இருகைகளிலும் சூலமும், மண்டைஒடும் இருக்கும். இடப்பக்கத்தில் இருக்கும் இரு

கைகளிலும் கதையும், சக்கரமும் இருக்கும். இத்திருவருவுக்கு வலதுபுறத்தில் கெளரி இருப்பாள். இடதுபுறத்தில் லட்சமி இருப்பாள், இவ்வாறு இத் திருவருவம் அமைக்கப்படல் வேண்டும்.

18. ஹயக்கிரீவர். இத் திருவருவுக்கு நான்கு கைகள் உண்டு. முறையே இக் கைகளில் சங்கு, கதை, தாமரை மலர், வேதங்கள் என்பன இருக்கும். இத் திருவருவின் இடது பாதம் சர்ப்பராஜனாகிய அனந்தனின் மீது இருக்கும். வலது பாகம் ஆண் மயிலின் மீது இருக்கும். இவ் திருவருவம் மேற் சொன்னவாறு அமைக்கப்படல் வேண்டும்.

19. தாத்தாத்ரீயர். இரு கரங்களை உடைய அழகிய திருவருவம் இது. இத் திருவருவத்தின் இடது மடியில் லட்சமி அமர்ந்திருப்பாள். மேற்கூறியவாறு இத்திருவருவம் அமைக்கப்படல் வேண்டும்.

20. விழ்வகசேனர். நான்கு திருக்கைகளுடன் கூடிய திருவருவம் இது. கைகளில் சக்கரம், கதை, கலப்பை, சங்கம் என்பவற்றுடன் இத்திருவருவம் அமைந்துள்ளது.

21. சண்முகை. இத்திருவருவத்திற்கு இருபது கரங்கள் உண்டு. இத்திருவருவின் வலது கரங்களில் சூலம், கத்தி, ஈட்டி, சக்கரம், பாசம், ஜேதம், அபேதம், அபோதம், அபயம், டமரு, சக்திகம் என்பன உண்டு. இடது பக்கம் இருக்கும் கரங்களில் கடகம், கோடரி, அங்குசம், வில், மணி, கொடி, கதை, தண்டம், கண்ணாடி, முத்தாரம் என்பன உண்டு. பாதத்தின் அடியில் தலை துண்டிக்கப்பட்ட ஏருமையின் உடல் உண்டு. துண்டிக்கப்பட்ட கழுத்தில் இருந்து பயங்கரமான ஓர் அசுரன் வெளிப்படுகிறான். அவனது கையில் கூறியவாள் இருக்கிறது.

நின்று கொண்டிருக்கும் சண்டிகையின் வலது பாதம் சிங்கத்தின் மீது இருக்கும். இடது பாகம் அசுரனின் தோளின் மீது அவனை உதைப்பது போல இருக்கும். அத்துடன் அவனது கை நாகபாசத்தை இறுக்கும் பாவனையாக அமைய வேண்டும். அசுரனது புஜத்தைச் சிங்கம் பாய்ந்து கொள்விக் கொண்டிருக்கும். இத்திருவருவத்திற்கு மூன்று கண்கள் உண்டு.

சண்டிகையின் திருவருவங்கள் நவத்துவங்களை விளக்கும் வகையில் ஒன்பது விதமான வடிவில் உள்ளன. அவை ருத்திரசண்டி, பிரசண்டி, சண்டோக்கை, சண்டநாயகி, சண்டி, சண்டவதி, சாக்டரூபி, ஆதிசண்டிகை, உக்கிரசண்டி என்பனவாகும். இவையாவும் சிங்கவாகனத்தில் பதினாறு கைகளுடன் அமைக்கப்படல் வேண்டும்.

22. துர்க்கை. துர்க்கைக்கு ஒன்பது வகையான தோற்றுங்கள் உண்டு. இவ் ஒன்பது

தோற்றுங்களும் நின்ற நிலையில் வலது முழங்காலை முன்புறம் எடுத்து வைத்திருப்பதாகவும், இடது கால் பின்னால் இருப்பதாகவும் அமைக்கப்படல் வேண்டும்.

- 23. சுரஸ்வதி,** சரஸ்வதியின் கைகளில் வீணை, புத்தகம், ஜெபமாலை ஆகியன இருத்தல் வேண்டும்.
- 24. கங்காதேவி.** ஒரு கையில் குடம், மற்றொரு கையில் தாமரைப்பூ, மகரம் என்னும் நீரில் வாழும் உயிரினம் ஒன்று, அவளது வாகனம் என்பவை அமைக்கப்படல் வேண்டும்.
- 25. யழுனாதேவி.** கையில் குடம், ஏறுநுதல், ஆமை முதுகில் ஆரோகணம் என்பனவற்றுடன் திருவுருவம் அமைக்கப்பட வேண்டும்.
- 26. ஸிற்ஷி குண்டம்,** அட்சயபாத்திரம், ஜெபமாலை, ஓமக்கரண்டி ஆகிய நான்கும் நான்கு கைகளிலும் இருக்கும். அன்னத்தின் மீது வீற்றிருப்பதாக இத்திருவுருவம் அமைக்கப்பட வேண்டும்.
- 27. சங்கரி.** ஒரு கையில் வில்லும், அம்பும், மறுகையில் சக்கரம். காளை வாகனத்தில் இத்திருவுருவம் அமைக்கப்பட வேண்டும்.
- 28. கெளமரி.** இரண்டு கைகள் ஒன்றில் ஈட்டி, மயில் வாகனத்தில் வீற்றிருப்பதாக இத்திருவுருவம் அமைக்கப்பட வேண்டும்.
- 29. வராகி.** வலப்பக்கக் கைகளில் தண்டம், கத்தி, கதை, சங்கு என்பனவும் இடப்பக்கக் கைகளில் சக்கரம், பூமி, தாமரை மலர் என்பனவும் இருக்கும். எருமை வாகனத்தில் அமர்ந்திருக்கும் கோலத்தில் இத்திருவுருவம் அமைக்கப்படல் வேண்டும்.
- 30. இந்திரரணி.** ஆயிரம் கண்கள். இடது கையில் வஜ்ராயுதத்துடன் இத்திருவுருவம் அமைக்கப்படல் வேண்டும்.
- 31. சாமுண்ணி.** மனித உடலை அழுத்தியபடி ஒரு பாதம், மூன்று கண்கள், மெலிந்த உருவம், கோபத்தால் மயிர்கள் சிலிரத்திருக்கும். இடுப்பில் புலித்தோல் அணிந்திருப்பாள். இடது கைகளில் ஈட்டி, மண்ணைடு, சூலம் என்பனவும் வலப்பக்கத்தின் இரு கைகளில் சிறுவான்களும் இருக்கத்தக்கதாக இத்திருவுருவம் அமைக்கப்பட வேண்டும்.
- 32. விநாயகர்.** மனித உடல், யானைமுகம், பெரிய தும்பிக்கை, பருத்த வயிறு, மார்பில் பூநால், உபவாத நிலையில் இத்திருவுருவம் அமைக்கப்பட வேண்டும்.

33. முருகன். இளமையான அழகிய தோற்றும், இரண்டு கைகள், ஒரு கையில் வேல், மயில் வாகனம், இரண்டு பக்கமும் இரு தேவியர்கள், முருகனின் திருவுருவம் இருவகைப்பட்டது. ஒன்று ஆறு முகங்களுடன் பன்னிரு கைகளைக் கொண்டது. மற்றத் திருவுருவம் வனத்தில் திருக்கோவில் அமைந்திருத்தல், இரண்டு கரங்கள் வலது கையில் சக்தி ஆயுதமான வேல், இடது கையில் சேவல் இவ்வாறு முருகனின் திருவுருவங்கள் அமைக்கப்படல் வேண்டும்.

34. ருத்திர சண்முகை. ருத்திர சண்முகைக்கு எட்டுக் கரங்கள் உண்டு. கைகளில் வில், கேதம், குக்குடக் கொடி, மண்டைஞ்சூடு, கட்டாலி, சூலம், பாசக்கயிறு ஆகியன இருக்கும். இடதுபுறம் ஒரு கை அபயஹஸ்தம் காட்டும். இடுப்பில் யானைத்தோல் அணிந்திருப்பாள். மண்டைஞ்சூடு என்பன இருக்கும். மேகலையாக சிறு சிறு முரசுகள் கோர்த்துக் கட்டப்படிருக்கும். கால்கள் நாட்டிய நிலையில் இருப்பது இத்திருவுருவத்தின் சிறப்பாகும்.

அ) நான்கு முகங்களுடன் அமர்ந்த நிலையில் காணப்படுவாள்.

ஆ) சித்த சாமுண்டி, மூன்று கண்களும், பத்துக் கரங்களும் இருந்தால் அது சித்தசாமுண்டியின் திருவுருவமாகும். நல்ல சிவந்த நிறத்தை உடையவள். கைகளில் பாசமும் அங்குசமும் இருக்கும்.

35. கைவி. இத்திருவுக்குப் பன்னிரு கைகள் உண்டு. கசாமை தேவியின் உருவத்தோற்றும். வயது முதிர்ந்த தோற்றும். இரு கரங்கள், அகன்ற வாய், சுற்றிவர நரிகள். இது பைரவியின் திருவுருவத் தோற்றுமாகும்.

36. காமதாரி. முழுந்தாளிட்ட உருவம். நீண்ட பற்களுடன் கூடிய திருவுருவம்.

37. யக்சனிகள். அழகிய அப்ஸ்சரசுகள். பணிப்பெண்களாகக் கடமையாற்றுவர். அழகான கண்கள். அழகிய உருவ அமைப்பு.

38. நந்தீசன். இவன் தேவியின் பணியாளன். ஒரு கையில் சூலம், மறு கையில் ஜபமாலை இருக்கும்.

39. மகாகாளி. மனிதத்தலை. ஒரு கையில் கத்தி, கதை மறுகையில் கட்சம்.

40. கூரியன். ஒற்றைச் சக்கரத்தைக் கொண்ட தேர், அதில் ஏழு குதிரைகள் பூட்டப்பட்டிருக்கும். இரு கரங்களில் தாமரை மலர்கள் இருக்கும். வலப்புறத்தில் குண்டி என்னும் அதிகாரியும் அமையக்கூடும். பேனாவால் புத்தகத்தில் எழுதுவது அமைப்பு.

இடப்புறத்தில் பிங்கலன் என்ற காவலன் தண்டத்துடன் இருப்பான். இருபுறமும் இரு பெண்கள் சாமரை வீசுவர். அருகில் சாயாதேவி வீற்றிருப்பாள். அவளின் அருகே பாஸ்கரன் பன்னிரு மாதங்களில் வரும் பன்னிரு சூரிய வடிவங்கள். சந்திரன், செவ்வாய், புதன், பிரகஷ்பதி, சனி, ராகு, இந்திரன், அக்கினி, யமன், நிருதி, குபேரன், விஸ்வகர்மா, சேத்திரபாலகர்கள், யோகினிகள், எட்டுத்திக்குப் பாலகர்கள், எட்டுத்திக்குகளிலும் உள்ள தேவதைகள், பைரவன், கிருத்திவாசன், வீரபத்திரன், லலிதா எனப் பல்வேறு வடிவமைப்புக்களும் இதில் உள்ளடக்கப்பட்டுள்ளன. இவையாவும் அடங்கிய திருவுருவே சூரியனாகும்.

தான தற்மங்கள்

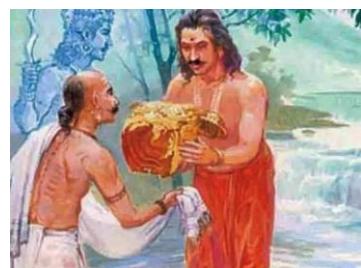
“நாவக்குச்

சுவையைத்

தருகின்ற

உணவுவகைகளை அதிகமாக உண்டால் அது சமிபாடு அடையாது பல வியாதிகளைக் கொண்டுவந்து சேர்க்கும். அழகையும், ஆரோக்கியத்தையும் அழித்துவிடும். கோவில்களுக்கு வரும் கண்ணிப்

பெண்களைக் காமக்கண் கொண்டு பார்த்தால், பக்தி அழித்து பாவம் அதிகரிக்கும். காட்டில் இருக்கும் புள்ளிமான் புல்லாங்குழலின் இனிமையான நாதத்தில் கிறங்கி நிற்கும் போது

வேடன் அதன்மீது அம்பு எய்து கொண்டுவிடுவான் ஏரிகின்ற நெருப்பைச் சுவையான கனி என்று எண்ணி விட்டில் பூச்சிகள் அதை உண்ண நினைத்துத் தம் உயிரை விடுகின்றன.

இவை போன்று முறையற்ற காமமும் வியாதிகளையும், அவப்பெயரையும், துன்பங்களையும் கொண்டு வந்து சேர்க்கும். காதால் கெட்டது மான். கண்ணால் அழிந்தது விட்டில் பூச்சி தேனைச் சேகரிக்கும் வேடர்கள் தீப்பந்தத்தைக் கொழுத்தித் தேஞ்க்களைக் கொண்டுவிட்டுத் தேனைக் கவர்ந்து கொள்கின்றனர். புண்ணியமான காரியங்களுக்குக் கொடாது சேமித்து வைக்கும் செல்வம் தேனைப் போலத் திருடர்களின் வசமாகிவிடும். தேனி நாவின் ரூசியால் கெட்டது.

ஆண் யானையைப் பிடிப்பவர்கள் பெண் யானையைக்

கொண்டுவந்து ஆண் யானைக்கு அருகே விடுவர். பெண்யானையைக் கண்ட ஆண்யானை காமம் தலைக்கேறி செய்வது என்னவென்று தெரியாது காமத்துடன் ஓடிவந்து

அதைப் பிடிப்பதற்காக வெட்டிவைக்கப்பட்டிருந்த குழிக்குள் விழுந்து மனிதர்களுக்கு அடிமையாகிவிடும். இதுபோலவே பிற்றின் மனைவியை நேசிப்போர் தமக்குத் தாமே படுகுழியை வெட்டிக் கொள்கின்றனர்.

தூண்டில் முள்ளில் உள்ள இரைக்கு ஆசைப்படும் மீன் தனது உயிரை இழக்கிறது. இது நுகர்ச்சியால் ஏற்படும் அழிவாகும். தனியாகப் பிறந்த மனிதன், தனித்தே இறக்கின்றான். இடையில் வாழ்வின் போலி இன்பங்கள் என்ற மாயவலையில் சிங்கித் தவிக்கின்றனர்.

ஒரு செல்வந்தர் பழைய வீடு ஒன்றை வாங்கி அதை நல்ல முறையில் புணரமைத்த போதும். அதன் வாசலைச் சிறிதாகவே வைத்தார். அந்த வீட்டில் சகல வசதிகளும் இருந்தபோதும் வாசல் மட்டும் சிறிதாக இருந்தது.

ஒரு நாள் அந்தச் செல்வந்தர் இறந்துவிட்டார். சிறிய வாசலால் பிணத்தை வெளியே கொண்டுசெல்ல முடியவில்லை. அதனால் வாசலைப் பெருப்பிக்கச் சுவரை இடிக்க ஆயத்தமாயினர். அதைக் கண்ட அவரது மனைவி தூடிதுடித்து, “வாசலை இடிக்காதீர்கள், மாலைவேளை சாம்பலாப்போகும் உடம்புதானே இது. அதனால் அவரது கால்களை வெட்டிவிட்டுப் பிணத்தை வெளியே எடுத்துச் செல்லுங்கள்” என்றாள்.

இறந்தவரின் ஆன்மா தூடிதுடித்தது. “இவளுக்காகவா நான் தர்மத்தைக் கைவிட்டேன். இவளின் அழகான உடலை மோகித்து இவளின் விருப்பங்கள் யாவற்றையும் நிறைவேற்றினேனே தவிர வேறேதுவும் செய்யவில்லை. இது எனக்கு வேண்டும். அதுமட்டுமல்ல இது எனக்குத் தகுந்த தண்டனையுமாகும்”.

பாவம் அளவுகடந்து விட்டால், நரக தண்டனைகளும், ஈனப்பிறவிகளும் கிடைக்கும். அவற்றை விடப் பூவுலகில் வாழும் போது தீயவர்களுக்குப் பின்னைகளாகப் பிறந்து பெரும் கல்டந்களை அனுபவிக்க வேண்டிவரும்.

வால்மீகி இளைஞராக இருக்கும் போது திருடியே வாழ்ந்தார். அவர் திருடிய பணத்தைப் பெற்றோரும் அவரது மனைவியும் அனுபவித்தனர். இருந்தபோதும் அவர் தேடிய பாவத்தைப் பங்கு போட்டுக் கொள்ள விரும்பவில்லை. அதனால் வாழ்க்கையின் உண்மையை உணர்ந்த அவர் துறவியானார். அவர் துறவியானமையால் தான் இராமாயாணம் என்ற மகாகாவியம் உலகிற்குக் கிடைத்தது.

சொர்க்கத்திற்குச் செல்லும் போது புண்ணியவான்கள் செய்த தான் தருமங்கள் அவர்களுக்கு ஒளியாக மாறி வழிகாட்டும். பாவிகளுக்கு அவர்கள் செய்த பாவங்கள்

இருட்டாக மாறித் தடுமாற வைக்கும்.

விருப்புடன் தானதர்மம் செய்தவர்கள் சொர்க்கத்திற்குச் செல்லும்போது அவர்கள் செல்லும் பாதை மலர்ப்பஞ்சனைபோல இருக்கும். அத்துடன் விமானப்பயணம் போலவும் இருக்கும். ஏழை எளியவர்களுக்கும், அநாதைகளுக்கும் தாராள மனதுடன் உதவி செய்தவர்கள் நந்தவனத்தில் இருப்பதைப்போல முத்திநிலை ஏற்பட்ட பின் இருப்பார்.

விருமோற் சர்க்கம்

“வைகுண்ட வாசனே மனிதர்கள் இறந்தபின்பு அவர்களுக்கு பிரேத ஜன்மம் வராதிருக்க

என்ன செய்தல் வேண்டும்?” என்று கருடாழ்வார் கேட்டார்.

“கருடா, மனிதனின் உடலில் இருந்து உயிர் பிரிந்த பின்பு அது ஆவி வடிவாகிறது. அதுதான் பிரேத ஜன்மம். அது ஏற்படாமல் இருக்க “விருமோ தற்சர்க்கம்” என்ற கர்மாவைச் செய்தல் வேண்டும்.

இதற்குக் காலைக் கண்ணைத் தானமாகக் கொடுத்தல் வேண்டும். அப்படிக் கொடுத்தால் பிரேத ஜன்மத்திலிருந்து விடுபடலாம்.

ஜிந்து வயதிற்குட்பட்ட ஆண் குழந்தையோ அல்லது பெண் குழந்தையோ இறந்தால் அவர்களுக்குப் பிரேதஜன்மம் உண்டாகமாட்டாது.

இறந்தவர்களுக்கு ஏருதுக்கன்றைத் தானமாகக் கொடுத்தால் பிரேதஜன்மம் அகன்றுவிடும். ஒருவர் இறந்து பதினொராம் நாள் செய்ய வேண்டிய தானம் இது. இது செய்யாது வேறேந்தக் கிரியைகள் செய்தாலும் எந்தப் பலனும் ஏற்படாது. இதைச் செய்யாவிட்டால் இறந்தவர் மேட்சமடையாட்டார். இந்தத்தானத்தை இறந்தவரின் மனைவி அல்லது பிள்ளைகள் செய்வது உசிதமானது. புத்திரர்கள் இல்லாதவிட்டால் பேரன் அல்லது பெண்வழிப் பேரன் செய்யலாம்.

“**ஸ்ரீமத்நாராயணா, வாரிசு இல்லாதவர்களுக்கு யார் உத்தரக்கிரியை செய்வது**” கருடன் கேட்டான்.

“ஓவ்வொரு தம்பதியருக்கும் புத்திரபாக்கியம் இன்றியமையாதது. புத்திரர் இல்லாதவர்கள் ஏழைகளுக்கு உதவவேண்டும். தீர்த்தயாத்திரை செல்லவேண்டும். இரண்டும் செய்யாவிட்டால் நெடுங்காலம் அந்த ஆவி பசியுடனும்

தாகத்துடனும் அலைந்து திரியும். அத்துடன் அது அழகிய பொருட்களில் புழுவாகப் பிறக்கும்.

ஓவ்வொருவருக்கும் சேமித்த செலவும் செலவாவது போல, அவர்கள் சேமித்த புண்ணியங்களும் செலவாகிவிடும் என்பதை மனிதர்கள் உணர்வதில்லை. அதனால் தொடர்ந்து புண்ணியங்களைச் செய்து கொண்டே இருக்கவேண்டும். ஓவ்வொருவரும் செய்யும் புண்ணியம் அவரவரின் வம்சத்தையே சென்றிடையும்.

“நாராயணா, தான் தானம் செய்வதற்கும், பிள்ளைகள் செய்வதற்கும் வித்தியாசம் உண்டா?” கருடன் கேட்டான்.

“சாத்திர விதிப்படி மனத்தூய்மையுடனும், உறுதியோடும் தான் செய்யும் தானத்திற்கு அதிக பலன் உண்டு. ஒருவர் மரணமடைந்த பின்பு செய்யும் ஆயிரக்கணக்கான தான தருமங்களும் தரும பயனை உயிரோடு இருக்கும்போது, இறக்கும் தருணத்திலும் செய்யப்படும் ஓரேற்று தானம் தந்துவிடும்”.

வயதான ஒருவரின் உயிர் உடலை விட்டுப் பிரியத் துண்பப்படுகிறது என்று தெரிந்தால் சில தான தருமங்கள் செய்தால் அவ்வுயிர் சாந்தியடைந்துவிடும்.

தானம் செய்யும் பொருள் பெறுமதி வாய்ந்ததாகவும், பயனளிக்கக் கூடியதாகவும் இருத்தல் வேண்டும். உதாரணமாகக் கோதானம் செய்வதானால் வயது முதிர்ந்த பசுவைக் கொடுத்தால் அதனால் எந்தப் பயனும் ஏற்படாது. மாறாகப் பாவமே உண்டாகும். அது போலத் தரிசு நிலங்களைத் தானம் கொடுக்கக் கூடாது. பலித்திரமோதிரத்தை தானம் செய்பவன் அதைத் தாசிக்குத் தானமாகக் கொடுத்தால் புண்ணியம் கிடைக்காது. அதனால் நல்லவர்களுக்கே தானம் கொடுத்தல் வேண்டும்.

புண்ணியத் தலங்களிலும், சமுத்திரக் கரைகளிலும் செய்யும் தானம் கோடி மடங்கு பலனைத் தரும். கோதானம் வாங்குபவர்தான் தானம் பெற்ற பசுவை நல்ல முறையில் பராமரிப்பவராக இருத்தல் வேண்டும். இல்லாவிட்டால் கோதானத்தைப் பெறக்கூடாது. அந்தணன் குலத்தால் மட்டுமின்றி, ஒழுக்கமுள்ளவனாகவும், வேதத்தை நன்கு

கற்றவனாகவும் இருத்தல் வேண்டும். ஒழுக்கமில்லாத அந்தணன் வாங்கும் தானம் அவனை நரகத்திற்கு அனுப்பி வைக்கும். கோதானம் பெற்றவர் அதை விற்றால் தானம் பெற்றவரது தலைமுறையினரும் நரகத்தை அடைந்து துன்பப்படுவர்.

ஓரு பசுவைப் பலருக்குத் தானம் கொடுப்பது பாவம். ஒருவர் எவ்வளவு அக்கறையுடன் குடும்பத்தைக் காப்பது கடமையோ, அதேபோல மோட்சமடைய விரும்புபவர்கள் வருமானத்தில் ஓரு பகுதியைத் தான் தரும் செய்ய வேண்டும்.

புண்ணியத்தலம், நல்லநேரம் ஆகிய இரண்டும்

இல்லாதவேளாகளிலும் அளிக்கப்படும் தான் தர்மங்களும் உயர்ந்தவையே ஆகும்.

“நாராயணா, புண்ணியகாலம் எவையெவை என்று தேவரீரே எனக்கு எடுத்துச் சொல்ல வேண்டும்” என்று கேட்டான் கருடன்.

“கருடனே, கார்த்திகை மாதப் பெளர்ணமி, உத்தராயான காலத்து துவாதசிகள் விசேடமானவை. ஒழுக்கமாக வாழும் சாத்திரிகளைக் கொண்டு கோமம் வளர்த்து நவக்கிரகங்களையும், மாதுர்தேவதைகளையும் வணங்கி, என்னையும் வணங்கி மந்திர நீரால் பசுக்கண்றினை நீராட்டி, ஆடை, சலங்கை முதலியவற்றால் அதை அலங்கரித்து, மலர்மாலை சூடு, மேலும் நான்கு காளைக்கன்றுகளோடு யாககுண்டத்தை வலம்வரச் செய்தல் வேண்டும்.

அதன்பின் வடக்குத்திசையை நோக்கி நின்று தானம் கொடுக்கவுள்ள காளைக் கன்றைப் பார்த்து, “திருவடிவாக உள்ள நீயே ஆதியில் பிரமதேவனால் படைக்கப்பட்டாய்” என்று கூறி அதைத் தானமாகக் கொடுத்தல் வேண்டும். இதுதான் விருஷோந்சர்க்கம் எனப்படும் தானமாகும். உயிரோடு இருக்கும் போது இத்தானத்தைக் கொடுப்பவர், அந்தக் காளைக் கன்றின் வாலில் மந்திரம் செபித்த நீரைத் தெளித்து அந்த நீரைக் கையில் ஏந்தி சிரசில் தெளிக்க வேண்டும்.

அந்தணர்களுக்குக் கொடுக்கும் தானங்களால் இப் பிறவியில் இன்பமாக வாழும் பாக்கியம் கிடைக்கும். அடுத்த பிறவியில் முத்தியும் கிடைக்கும். அதனால் தான் ஒவ்வொரு பூசையின் பின்பும் தானம் கொடுக்கும்படி வந்புறுத்தப்பட்டுள்ளது.

அக்கினி ஹோமம் செய்தல், விரதங்களைக் கடைப்பிடித்தல்,

வேதநெறியில் வாழ்வது, உண்மை பேசுதல், கர்மாக்களை ஒழுங்காகச் செய்தல் போன்றவை இல்லதானங்கள் எனப்படும்.

நீர் நிலைகளை வெட்டுதல், சீர்திருத்தல், ஆலயம் அமைத்தல், அன்ன சத்திரம் கட்டுதல் போன்றவற்றைச் செய்வதும், கிரகண காலத்தில் சூரியன் ஒரு ராசியில் பிரவேசிக்கும் போது துவாதசித் திதி போன்றவற்றில் தானம் செய்வதை ‘பூர்த்தி தானங்கள்’ எனப்படும். இவை அதிகமான பலன்களைத் தரும்.

சிரார்த்த கர்மாங்களின் போதும் அயன புண்ணிய காலங்களின் போதும் செய்யப்படும் தானங்கள் எட்டு மடங்கு பலன் தரும். கலை, பிரயாகை, கங்கைக் கரை போன்ற புண்ணிய தீர்த்தங்களில் செய்யப்படும் தானத்தால் பெரும் பலன்கள் வரும்.

தானம் கொடுப்பவரின் பெயர், கோத்திரம் வாங்குபவரின் பெயர் அவரின் கோத்திரம் என்பவற்றோடு பாட்டன், முப்பாட்டனின் பெயர்களையும் கூறுதல் வேண்டும். இதனால் இருசாராரின் ஆயுள் பெருகும்.

திருமணத்தின் போது பெண்ணுடன் மருமகனுக்குக் குதிரை, சுவர்ணம், என்னு, யானை, பணிப்பெண்கள், வீடு, வாகனம், சிவப்புநிறப் பசுக்கள், தசமகாதானப் பொருட்கள் ஆகியன வழங்கப்பட வேண்டும்.

கல்வியைப் போதித்தல், பராக்கிரமம், நியமங்கள், பெண்ணை மணம் செய்தல், பிறருக்கு யாகம் செய்தல், சீட்ரகளிடமிருந்து குருதட்சணை பெறுதல் ஆகியவற்றால் வரும் செல்வம் ‘கங்கம்’ எனப்படும்.

தீய வழிகளில் தேடிய பொருட்களைத் தானம் செய்தலாகாது. அதனால் நன்மைக்குப் பதிலாகப் பல தீமைகள் வந்து சேரும். தகுதி உடையார்க்கே தானம் செய்ய வேண்டும்.

மணப்பெண்ணுக்குச் சீதனமாக ஆறு முக்கியமான பொருட்கள் கொடுக்கப்பட வேண்டும். அவை அத்தியக்களி, கோமகுண்டத்திற்கு முன்பு கொடுக்கப்பட்ட பரிசுப் பொருட்கள், புரிசனின் வீட்டுக்குப் புறப்படும் போது கொடுக்கப்பட்ட பரிசுப் பொருட்கள், நன்பர்கள், கணவன்

போன்னோர் அன்பளிப்பாகக் கொடுத்த பொருட்கள், தந்தை, தாய், சகோதரர்களால் கொடுக்கப்படும் பரிசுப் பொருட்கள் இவற்றில் அடங்கும்.

ஞானவான், நற்குணவான், தருமவான், கருணை உடையவன் ஆகியோரே தானம் பெற்ற தகுதியானவர்களாவர். தானம் பெறுபவன் நீராடித் தூய்மை உடையவனாக கையில் நீஷ்கலன் ஏந்தி நிற்க, தானம் அளிப்பவன் சாவித்திரியின் மந்திரங்களை ஜெபித்து கொடுக்கும் பொருட்களின் பெயர், அதனால் மகிழ்வடையும் தெய்வத்தின் பெயரையும் கூறித் தானம் செய்தல் வேண்டும்.

யார் யாருக்கு என்ன தானம் வழங்க வேண்டும்

விஷ்ணுவுக்குப் பூமி, பணிப்பெண்கள், வேலையாட்கள். பிரமனுக்கு யானைகள், யமனுக்குக் குதிரைகள், எருமைகள், சிவனுக்குக் காளை. நிருத்திக்கு ஓட்டகம். ரெளத்திரிக்கும் பசு. அக்கிளிக்கு ஆட்டுக்கடா. வாயுவுக்குக் காட்டு மிருகங்கள். வருணனுக்குக் கெண்டி, செம்பு. பிராமணனுக்குத் தானியங்கள், சமைத்த உணவுகள், இனிப்புப் பலகாரங்கள். பிரஜாபதி கு நறுமணத் திரவியங்கள். வாயுவுக்குப் பறவைகள். சரஸ்வதி குப் பிரம்ம வித்தைகள், புத்தகங்கள். விஷ்வகர்மாவுக்கு தூய்மையான கலைகள் தானம் அளிப்பவன். தேவதைகளை வணங்கி, தானத்தைக் கொடுத்தல் வேண்டும்.

உத்தமமான பதினாறு தானங்களைப் பற்றிச் சிறப்பித்துக் கூறப்படுகிறது. துலாபுருஷ தானம், ஹிரண்ணிய கர்ப்ப தானம், கல்பக விருஷ தானம், ஸஹஸ்ர கோதாகம், சுவர்ண தேனு தானம், சுவர்ண ஹஸ்தி தானம், சுவர்ண வாகன தானம், சுவர்ண அசுவதானம், சுவர்ண ரதத் தானம், பஞ்ச ஹலா தானம், பூமி தானம், விஷ்ணு சக்கரதானம், கல்பலதா தானம், சப்த சகார தானம், ரத்தினரேனு தானம், மகாபூதகண தானம், இத்தானங்கள் அனைத்திலும் துலாபுருஷதானமே மிகச் சிறந்த தானமாகும்.

பத்து வகையான மேரு தானங்கள். பத்து வகையான தானியங்களை எடுத்து அதை மேருமலையளவு உயரம் கொண்டதாக எண்ணிக் கொடுப்பது மேரு தானமாகும்.

உப்பைத் தானம் செய்வது. லவண் தானம் எனப்படும். வெல்லப்பாகைத்

தானம் செய்வது குளாத்திரி தானம் எனப்படும்.

ஊள்ளைத் தானம் செய்வது திலாத்திரி தானம் எனப்படும்.

பஞ்சைத் தானம் செய்வது பஞ்ச மலைத் தானம் எனப்படும்.

நெய்க் குடத்தைத் தானம் செய்வது கிருதாசல் தானம் எனப்படும்.

வெள்ளியைத் தானம் கொடுப்பது ராஜதாசல் தானம் எனப்படும்.

சர்க்கரையைத் தானம் கொடுப்பது. சகித்ராசல் தானம் எனப்படும். இவற்றை மேருமலை

அளவானது என்று நினைத்துக் கொடுக்க வேண்டும்.

தேனு தானம். பத்து வகையான பொருட்களை பசுவாக உருவகித்து கொடுப்பதே தேனுதானமாகும். தேனுதானம் என்ற பசுவைத் தானம் செய்பவன் இப்பிறவியில் நீண்ட ஆயுளையும், செல்வச் செழிப்பான வாழ்க்கையும் பெறுவான். மரணத்துக்குப் பின் அவன் சொர்க்கத்தை அடைந்து

இன்பமாக வாழ்வான்.

பெறுமதிமிக்க தங்கம், வெள்ளி, செம்பு, அன்னம் முதலிய பொருட்களைத் தானமாகக் கொடுக்கும் போது தட்சணை கொடுக்க வேண்டியதில்லை.

மேற்சொன்ன எல்லாத் தானங்களிலும் சிறந்தது அன்னதானமாகும். பூதானமும், வித்தியா தானமும், புத்திரதானமும் சமமானவை. ஆலயத்தில் புராணங்களைப் படிப்பவன் எல்லா விதமான பேறுகளையும்

பெற்றுக்கொள்வான். ஆலயத்தைத் தூய்மைப்படுத்துபவனின் பாவங்கள் யாவும் நீங்கிவிடும். தேவார திருவாசகங்களையும், ஆழ்வார்களின் பாசுரங்களையும் நீதிநெறி முறைகளையும் அச்சிட்டு வழங்குபவனுக்கு எல்லா இன்பங்களும் வந்து சேரும். இத்தானங்களால் பெரும் புண்ணியம் வந்து சேரும். சோர்க்கவாசம் கிட்டும்.

-முற்றும்-